

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. birželio 15 d. *

Byloje T-349/03

Corsica Ferries France SAS, įsteigta Bastia (Prancūzija), atstovaujama advokatų
S. Rodrigues ir C. Scapel, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujamą C. Giolito ir H. Van Vliet, nurodžiusią
adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovė,

* Proceso kalba: prancūzų.

palaikomą

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues ir S. Ramet, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ir

Korsikos ir Viduržemio jūros valstybinės jūrų bendrovės (SNCM) (*Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée*), įsteigtos Marselyje (Prancūzija), iš pradžių atstovaujamos advokato H. Tassy, vėliau advokatų O. d'Ormesson ir A. Bouin,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo panaikinti 2003 m. liepos 9 d. Komisijos sprendimą 2004/166/EB dėl pagalbos restruktūrizavimui, kurią Prancūzija planuoja suteikti Korsikos ir Viduržemio jūros valstybinei jūrų bendrovei SNCM (*Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée*) (OL L 61, 2004, p. 13),

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili ir O. Czúcz,

posėdžio sekretorius I. Natsinas, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. lapkričio 18 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

¹ Pagal EB 87 straipsnį:

„1. Išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

<...>

3. Bendrajai rinkai neprieštaraujančia gali būti laikoma:

<...>

c) pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui <...>“

2 Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos jūrų transportui (OL C 205, 1997, p. 5) 8 skirsnis numato, kad Komisija pagalbai laivybos kompanijų restruktūrizavimui taiko gaires dėl sunkumus patiriančių įmonių restruktūrizavimo ir sanavimo.

3 Pagal Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 288, 1999, p. 2, toliau – gairės), taikomas nuo 1999 m. spalio 9 d., Komisija nustato sąlygas, kurioms esant nagrinėjama pagalba gali būti pripažinta suderinama su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą. Remiantis minėtų gairių 3.2.2 punktu, šios sąlygos susijusios su pagalbos gavėju kaip sunkumus patiriančia įmone, su ilgalaikiu gyvybingumo atkūrimu, su nederamų konkurencijos iškreipimų vengimu, minimumu apsiribojančia pagalba, su bet kokių reikalingų sąlygų ar įpareigojimų nustatymu, užtikrinant, kad pagalba neiškraipytų konkurencijos tiek, kad tai prieštarautų bendram interesui, ir su viso restruktūrizavimo plano įgyvendinimu.

4 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3577/92, taikantis laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas) (OL L 364,

p. 7), įpareigoja valstybes nares sukurti nacionalines kabotažo rinkas. Pagal šio reglamento 4 straipsnį, kai valstybė narė sudaro visuomenės aptarnavimo sutartis, neturi būti diskriminuojami jokie Bendrijos laivų savininkai.

Faktinės bylos aplinkybės

1. Nagrinėjamos laivybos kompanijos

- 5 Ieškovė yra laivybos kompanija, kuri vykdo reguliarius jūrų maršrutus iš žemyninės Prancūzijos (Tulono ir Nicos) ir Italijos (Savone ir Livorno) į Korsiką.

- 6 Korsikos ir Viduržemio jūros valstybinė jūrų bendrovė (SNCM) yra laivybos kompanija, užtikrinanti reguliarius maršrutus iš žemyninės Prancūzijos (Nicos, Tulono ir Marselio) į Korsiką bei maršrutus iš žemyninės Prancūzijos į šiaurės Afriką (Tunisą ir Alžyrą), taip pat balandžio–rugsėjo mėnesiais sezoninius maršrutus į Sardiniją.

- 7 SNCM 80 % akcijų priklauso *Compagnie générale maritime et financière* (CGMF) ir 20 % – *Société nationale des chemins de fer* (SNCF). CGMF, kurios 100 % akcijų valdo Prancūzijos valstybė, funkcija – suteikti leidimus bet kokioms jūrų transporto operacijoms, laivų ginklavimui, ilgalaikei nuomai ir dalyvauti bet kuriose komercinėse ar pramoninėse operacijose, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusiose su šiuo socialiniu tikslu.

- 8 SNCM turi nedidelę akcijų dalį *Compagnie méridionale de navigation* (CMN) – laivybos kompanijoje, vykdančioje maršrutus tarp Marselio ir Korsikos, kurią kontroliuoja grupė *Stef-TFE* per *Compagnie méridionale de participation*.

2. *Visuomenės aptarnavimo paslaugos dėl jūrų kelių tarp žemyninės Prancūzijos ir Korsikos*

- 9 Nuo 1948 m. reguliarūs jūrų pervežimai tarp žemyninės Prancūzijos ir Korsikos yra užtikrinami vykdant visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus.
- 10 Iki 1976 m. šios paslaugos buvo teikiamos iš dalies remiantis Prancūzijos teisės aktais dėl nacionalinės vėliavos monopolio kabotažui. Pagal šią sistemą valstybė išmokėdavo vienkartinę dotaciją kompanijoms paslaugų teikėjoms, padengdama jų patirtas išlaidas, reikalingas visuomenei aptarnauti, priklausančias nuo aptarnaujamų uostų, reguliarumo, dažnumo, pajėgumo teikti paslaugą, imamų mokesčių ir laivo įgulos.
- 11 1976 m. Prancūzija pakeitė visuomenės aptarnavimo susisiekimo su Korsika paslaugų teikimo sąlygas, remdamasi teritorinio vientisumo principu. Šiuo principu siekiama sumažinti salų regionų nepalankią padėtį ir užtikrinti salos aptarnavimą kiek įmanoma panašesniais būdais į vien tik žemyninius maršrutus. Koncesijų sistema buvo įvesta specifikacijos aprašymu, nustatančiu pagrindą visuomenės aptarnavimui. 1976 m. kovo 31 d. buvo sudaryta pagrindų susitarimas tarp SNCM ir CMN 25 metų terminui, kurio galiojimo pabaiga buvo nustatyta 2001 m. gruodžio 31 dieną.

- 12 Nuo 1976 m. iki 1982 m. Prancūzijos vyriausybė, remdamasi minėtu pagrindų susitarimu, nustatė aptarnavimo būdus.
- 13 1982 m. liepos 30 d. įstatymas, nustatantis Korsikos regiono išskirtinį statusą, perleido Korsikos asamblėjai teritorinio vientisumo administravimą, remiantis sutartimis su Prancūzijos valstybe. 1991 m. gegužės 13 d. įstatymas, nustatantis Korsikos teritorinę bendriją, minėtai asamblėjai suteikė visišką kompetenciją aprūpinant salą. Nuo tada ši bendrija įsteigė *Office des transports de la Corse* (OTC).
- 14 Nuo 1991 m., remiantis pagrindų susitarimu, buvo sudarytos dvi terminuotos penkerių metų sutartys tarp OTC ir dviejų kompanijų, kurioms taikomos koncesijos. Pirmoji šių sutarčių (toliau – 1991 m. sutartis) nustatė visuomenės aptarnavimo būdus 1991–1996 metams, o antroji (toliau – 1996 m. sutartis) – 1996–2001 metams. Šios sutartys taip pat apibrėžė vienkartinės dotacijos mokėjimo principus, iš lėšų, skirtų teritorijos vientisumui išlaikyti, atlyginant priimtus įsipareigojimus. Visuomenės aptarnavimo įsipareigojimai tada apėmė visus maršrutus iš trijų žemyninės Prancūzijos uostų, t. y. Nicos, Tulono ir Marselio į Korsiką.
- 15 2001 m. Korsikos teritorinė bendrija, remdamasi Reglamentu Nr. 3577/92, paskelbė konkursą, norėdama atrinkti operatorių, nuo 2002 m. sausio 1 d. pagal terminuotą penkerių metų sutartį užtikrinsiantį visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus tarp žemyninės Prancūzijos ir Korsikos, atsilyginant už tai finansinėmis kompensacijomis. Atsižvelgdama į padidėjusią konkurenciją tarp maršrutų iš Tulono ir iš Nicos, Korsikos teritorinė bendrija nusprendė, kad tik jūrų keliams iš Marselio turi būti nustatomi visuomenės aptarnavimo įsipareigojimai.
- 16 SNCM ir CMN kartu pasirašė šią sutartį, nes ieškovė atsisakė pateikti savo kandidatūrą.

- 17 Pagal „visuomenės aptarnavimo susitarimą“ (toliau – 2002 m. susitarimas), sudarytą tarp Korsikos teritorinės bendrijos ir OTC, SNCM bei CMN kaip pavedimą gaunantys asmenys nuo 2002 m. sausio 1 d. turi užtikrinti reguliarių jūrų paslaugų teikimą maršrutu iš Marselio į Korsiką su sąlyga, kad laikysis tam tikrų visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų dėl dažnumo, pajėgumo, tvarkaraščio, imamų mokesčių (didžiausia kaina atitinkamais sezonais, privalomos nuolaidos tam tikroms asmenų kategorijoms) ir paslaugos kokybės. Pagal šį susitarimą įsipareigojimai bus vykdomi atlyginant už tai finansinėmis kompensacijomis, „atitinkamai“ mažinamomis kiekvienais metais, kurių suma, nustatyta remiantis numanomomis pajamomis, bus koreguojama kiekvienų metų pabaigoje, atsižvelgiant į numatytų ir realių pajamų skirtumą. Pagal susitarimą maksimali finansinė kompensacija už visą laikotarpį gali būti 326,85 milijono eurų SNCM ir 128,2 milijono eurų CMN, t. y. iš viso – 455,05 milijono eurų. Be to, 2002 m. susitarimas numato, kad kiekvieno pavedimą gaunančio asmens galutinė metinė finansinė kompensacija negali viršyti veiklos deficito, atsiradusio dėl visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų, atsižvelgiant į pagrįstą kapitalo, investuoto proporcingai naudingam naudojimui, grąžą, kurios susitarime nustatyta norma yra 15 % laivų rinkos kainos. 2002 m. susitarimas baigia galioti 2006 m. gruodžio 31 d., išskyrus tą atvejį, kai šalys bendru susitarimu nutraukia jį anksčiau.

Administracinė procedūra

1. *Pagalba SNCM, kompensuojant už visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus pagal 1991 m. ir 1996 m. susitarimus*

- 18 1998 m. gruodžio 22 d. dėl skundų dėl suteiktos pagalbos *Corsica Marittima*, SNCM dukterinei įmonei keleivių pervežimui tarp Korsikos ir Italijos, Komisija Prancūzijos Respublikai pranešė apie savo sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą pagal

EB sutarties 93 straipsnio 2 dalį (dabar – EB 88 straipsnio 2 dalis) (OL C 62, 1999, p. 9). Ši byla buvo užregistruota numeriu C-78/98.

- 19 2001 m. vasario 28 d. gavusi naujų skundų dėl SNCM suteiktos pagalbos padengiant išlaidas, susijusias su visuomenės aptarnavimo įsipareigojimais, Komisija pranešė Prancūzijos Respublikai apie sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį (OL C 117, 2001, p. 9). Ši byla buvo užregistruota numeriu C-14/01.
- 20 2001 m. spalio 30 d. Sprendimu 2002/149/EB dėl Prancūzijos suteiktos valstybės pagalbos SNCM (OL L 50, 2002, p. 66) Komisija, užbaigdama pradėtas procedūras bylose C-78/98 ir C-14/01 konstatavo, kad 787 milijonų eurų pagalba SNCM už 1991–2001 metus suteikta kaip kompensacija už SNCM priištus visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus iš žemyninės Prancūzijos trijų uostų, t. y. Nicos, Tulono ir Marselio į Korsiką, buvo suderinama su bendrąja rinka taikant EB 86 straipsnio 2 dalį. Dėl šio sprendimo nebuvo pareikštas ieškinys dėl panaikinimo Pirmosios instancijos teisme.

2. SNCM suteikta pagalba sanavimui ir restruktūrizavimui

- 21 2001 m. gruodžio 20 d. Prancūzijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie 22,5 milijono eurų pagalbą SNCM sanavimui iš CGMF biudžeto. Ši pagalba buvo užregistruota numeriu NN 27/2002 (buvęs – N 849/2001) ir iš dalies jau buvo pervesta SNCM.

- 22 2002 m. vasario 18 d. laišku Prancūzijos Respublika pranešė Komisijai apie pagalbos SNCM restruktūrizavimui projektą. Pasiūlyta pagalba restruktūrizavimui buvo siekiama padedant CGMF rekapitalizuoti SNCM 76 milijonais eurų, pridėjus ir SNCM nuosavą 30 milijonų eurų kapitalą, iki 106 milijonų eurų. Šią pagalbą Komisija užregistravo numeriu N 118/2002 kaip pagalbą, apie kurią buvo pranešta.
- 23 2002 m. liepos 17 d. Sprendimu C (2002) 2611 fin Komisija, atlikusi pirminį pagalbos patikrinimą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje, leido pagalbą SNCM sanavimui. Šiame sprendime Komisija nurodė, kad pagalba, apie kurią buvo pranešta, atitiko penkis gairėse numatytus požymius, ypač Prancūzijos valstybės įsipareigojimą pranešti apie restruktūrizavimo planą. Dėl šio sprendimo Pirmosios instancijos teisme nebuvo pareikštas ieškinyš dėl panaikinimo.
- 24 2002 m. rugpjūčio 19 d. laišku, adresuotu Prancūzijos Respublikai, Komisija, per pirminį patikrinimą konstatavusi, kad iškilo abejonų dėl pagalbos restruktūrizavimui, apie kurią buvo pranešta, suderinamumo su bendrąja rinka, ir Komisija, remdamasi 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties (88) straipsnio taikymo taisykles (OL L 82, p. 1), 4 straipsnio 4 dalimi ir 6 straipsniu, nusprendė pradėti formalią tyrimo procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje (toliau – sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą). Pagalba, apie kurią pranešta, buvo užregistruota numeriu C–58/2002.
- 25 2002 m. spalio 8 d. laišku, išsiustu spalio 15 d. su priedais, Prancūzijos valdžios institucijos pateikė Komisijai savo pastabas dėl sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą.

- 26 2002 m. gruodžio 11 d. sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą ir jo santrauka buvo paskelbti *Europos Bendrijų oficialiame leidinyje* (OL C 308, p. 29). Suinteresuotoms šalims buvo pasiūlyta per vieną mėnesį nuo paskelbimo dienos pateikti pastabas dėl pagalbos, apie kurią buvo pranešta, projekto.
- 27 2003 m. sausio 8 d. laišku ieškovė pateikė Komisijai pastabas raštu dėl sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą. Taip pat Komisija gavo grupės *Stef-TFE* ir įvairių savivaldybių pastabas. Komisija persiuntė visas gautas pastabas Prancūzijos Respublikai, suteikdama galimybę į jas atsakyti.
- 28 2003 m. vasario 4 d. Komisija, prašoma ieškovės, suorganizavo susitikimą su pastarąja, per kurį ieškovė Komisijai pateikė papildomų dokumentų.
- 29 2003 m. vasario 10 d. laišku Prancūzijos valdžios institucijos išdėstė Komisijai savo argumentus, siekdamos įrodyti, kad pagalbos projektas atitiko gaires, bei naujų įsipareigojimų dėl išaugusių darbuotojų skaičiaus ir darbo užmokesčių, dėl sąnaudų valdymo ir dėl SNCM įkainių politikos aprašymą.
- 30 2003 m. vasario 13 d. laišku Prancūzijos valdžios institucijos pateikė Komisijai savo komentarus dėl ieškovės ir *Stef-TFE* pastabų.

- 31 2003 m. vasario 21 d. laišku Prancūzijos valdžios institucijos atsakė į papildomus 2003 m. vasario 10 d. Komisijos laiškų pateiktus klausimus.
- 32 2003 m. gegužės 27 faksu Prancūzijos valdžios institucijos pateikė Komisijai savo komentarus dėl dokumentų, kuriuos 2003 m. vasario 4 d. ieškovė perdavė Komisijai ir kuriuos pastaroji 2003 m. vasario 21 d. laiškų persiuntė Prancūzijos valdžios institucijoms.
- 33 2003 m. liepos 9 d. Komisija priėmė sprendimą 2004/166/EB dėl restruktūrizavimo pagalbos, kurią Prancūzija planuoja suteikti SNCM (OL L 61, 2004, p. 13), – sprendimą, dėl kurio buvo pateiktas šis ieškinys dėl panaikinimo (toliau – skundžiamas sprendimas).
- 34 Ginčijamo sprendimo rezoliucinė dalis yra išdėstyta taip:

„I straipsnis

Restruktūrizavimo pagalba, kurią Prancūzija planuoja suteikti SNCM, yra suderinama su bendrąja rinka, jeigu bus laikomasi 2–5 straipsniuose numatytų sąlygų.

2 straipsnis

Nuo šio sprendimo paskelbimo datos iki 2006 m. gruodžio 31 d. SNCM negali įsigyti naujų laivų ir pasirašyti naujų ar atnaujintų laivų nuomos, užsakymo arba statybos sutarčių.

Nuo šio sprendimo paskelbimo datos iki 2006 m. gruodžio 31 d. SNCM gali naudotis tik 11 laivų, kuriuos įmonė SNCM jau turi, t. y.: *Napoléon Bonaparte*, *Danielle Casanova*, *Île de Beauté*, *Corse*, *Liamone*, *Aliso*, *Méditerranée*, *Pascal Paoli*, *Paglia Orba*, *Monte Cinto* ir *Monte d'Oro*.

Jei SNCM dėl nuo jos valios nepriklausančių priežasčių iki 2006 m. gruodžio 31 d. norėtų pakeisti vieną iš laivų, Komisija leistų tą padaryti, remdamasi Prancūzijos pateiktu, deramai pagrįstu pranešimu.

3 straipsnis

Grupė SNCM perleidžia šių bendrovių tiesiogines ar netiesiogines valdymo teises:

— *Amadeus France*,

- *Compagnie Corse Méditerranée,*

- *société civile immobilière Schuman,*

- *Société méditerranéenne d'investissements et de participations,*

- *Someca.*

Nenorédama perleisti *Société méditerranéenne d'investissements et de participations* valdymo teisių, SNCM gali parduoti vienintelį šios bendrovės turtą – *Southern Trader*, – ir uždaryti šia dukterinę įmonę.

Perdavimai gali būti vykdomi Prancūzijos valdžios institucijų pasirinktu būdu: arba paskelbiant viešą pardavimo konkursą, arba paskelbiant skelbimą su išankstine reklama, kviečiantį pareikšti susidomėjimą ir nustatantį mažiausiai 2 mėnesių terminą pateikti pasiūlymams.

Prancūzija pateikia Komisijai visų perdavimų įrodymus. SNCM negalės remtis pasiūlymų, kurie jai bus pateikti, nepalankumu, norėdama atsisakyti perdavimų. Nesant pasiūlymo ir jei Prancūzija galės įrodyti, kad buvo imtasi visų būtinų reklamos priemonių, šio straipsnio pirmojoje pastraipoje numatyta sąlyga bus laikoma patenkinta.

4 straipsnis

Nuo šio sprendimo paskelbimo datos iki 2006 m. gruodžio 31 d. SNCM negali keisti paskelbtų įkainių visiems maršrutams į Korsiką politikos, siūlydama mažesnę kainą nei konkurentai, vežantys tuo pačiu maršrutu ir teikiantys tokias pačias paslaugas tomis pačiomis datomis.

Komisija pasilieka sau teisę pradėti tyrimo procedūrą dėl bet kokio nustatyto neatitikimo šio sprendimo nustatytioms sąlygoms ir ypač sąlygai, numatytai šio straipsnio pirmojoje pastraipoje.

Šio straipsnio pirmojoje pastraipoje numatyta sąlyga bus patenkinta, jei kiekvieną dieną SNCM nurodytos kainos bus didesnės už kiekvieno jos konkurento mažiausias su nuolaidomis nurodytas kainas už tas pačias paslaugas, plaukiant tuo pačiu maršrutu.

Šio straipsnio pirmojoje pastraipoje numatyta sąlyga netaikoma, kai minėtų konkurentų kainos tampa aukštesnės už SNCM nurodytas kainas ataskaitiniais 1996 m., atsižvelgiant į infliaciją.

Prancūzija kiekvienais metais iki birželio 30 d. pateikia Komisijai visus būtinus dokumentus, įrodančius, kad šios sąlygos buvo laikomasi ankstesniais kalendoriniais metais vykdant maršrutus į Korsiką ir iš jos.

5 straipsnis

Pagal Prancūzijos valdžios institucijų priimtus įsipareigojimus įgyvendinant restruktūrizavimą, metinis laivų rotacijos skaičius skirtinguose jūrų maršrutuose į Korsiką iki 2006 m. gruodžio 31 d. yra ribojamas šio sprendimo 3 lentelės nustatytose ribose, išskyrus ypatingus ir nuo SNCM nepriklausančius atvejus, dėl kurių būtų būtinos tam tikros rotacijos su kitais uostais, ir jei nekeičiami šios įmonės visuomenės aptarnavimo įsipareigojimai.

6 straipsnis

Prancūzija gali rekapitalizuoti SNCM, po šio sprendimo paskelbimo atlikdama pirmą 66 milijonų eurų pervedimą.

Iki restruktūrizavimo laikotarpio pabaigos, t. y. iki 2006 m. gruodžio 31 d., Komisija Prancūzijos valdžios institucijų prašymu gali nuspręsti leisti antrą vėlesnį pervedimą SNCM, kuris atitiktų skirtumą tarp likusių 10 milijonų eurų ir už pagal 3 straipsnį įvykdytus perleidimus gautą sumą.

Toks sprendimas galėtų būti priimtas tik jei 3 straipsnyje numatyti veiksmai buvo įvykdyti, kai už perdavimus gauta suma neviršija 10 milijonų eurų ir kai buvo laikomasi 2, 4 ir 5 straipsnyje numatytų sąlygų, neapribojant Komisijos teisės tam tikrais atvejais pradėti formalią tyrimo procedūrą dėl vienos iš jų nesilaikymo. Priešingu atveju antroji pagalbos dalis nebus suteikta.

7 straipsnis

Prancūzija per 6 mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo datos praneša Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi įgyvendinant šį sprendimą.

<...>“

Procesas ir šalių reikalavimai

- 35 2003 m. spalio 13 d. ieškovė Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė šį ieškinį.
- 36 2004 m. vasario 3 d. kanceliarijai pateiktu dokumentu Prancūzijos Respublika pateikė prašymą įstoti į šią bylą Komisijos pusėje.
- 37 2004 m. vasario 26 d. kanceliarijai pateiktu dokumentu SNCM pateikė prašymą įstoti į šią bylą Komisijos pusėje.
- 38 2004 m. kovo 10 d. nutartimi Prancūzijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą.

- 39 2004 m. kovo 30 d. nutartimi SNCM buvo leista įstoti į bylą.
- 40 Remdamasis pranešimu teismo posėdžiui, Pirmosios instancijos teismas (trečioji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones, pasiūlė šalims atsakyti į raštu pateiktus klausimus. Šalys patenkino šį prašymą per nustatytą terminą.
- 41 Atsakymuose šalys informavo Pirmosios instancijos teismą apie tai, kad 2004 m. rugsėjo 8 d. Komisija priėmė Sprendimą C (2004) 3359 fin (toliau – 2004 m. rugsėjo 8 d. sprendimas), pakeičiantį skundžiamą sprendimą. Atsakant į papildomą Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, pagrindinėms šalims buvo nurodyta išreikšti savo poziciją dėl minėto sprendimo įtakos šiam ieškiniui.
- 42 Šalys pateikė savo žodinius paaiškinimus ir atsakė į Pirmosios instancijos teismo žodžiu pateiktus klausimus per 2004 m. lapkričio 18 d. posėdį.
- 43 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

- 44 Komisija, palaikoma Prancūzijos Respublikos ir SNCM, į bylą įstojusių šalių, Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 45 Grįsdama savo ieškinį dėl panaikinimo, ieškovė nurodo du ieškinio pagrindus. Pirmasis yra dėl EB 253 straipsnio pažeidimo, nes skundžiamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas. Antrasis yra dėl EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto, Reglamento Nr. 659/1999 ir gairių pažeidimo, nes skundžiamame sprendime yra faktinių ir akivaizdžių vertinimo klaidų.
- 46 Vis dėlto pirmiausia reikia nustatyti 2004 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo galimą įtaką šiam ieškiniui.

1. Pirminės pastabos dėl 2004 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo įtakos šiam sprendimui

- 47 Pabrėžtina, kad 2004 m. rugsėjo 8 d. Sprendimu Komisija iš dalies pakeitė skundžiamą sprendimą, leisdama SNCM, kaip tai nurodyta naujo sprendimo antroje

konstatuojamojoje dalyje, pirma, sąraše, esančiame skundžiamo sprendimo 2 straipsnyje, t. y. laivų, kuriuos SNCM gali naudoti restruktūrizavimo metu, sąraše, laivą „Aliso“ pakeisti laivu „Asco“, ir, antra, atsižvelgiant į sunkumus, su kuriais SNCM susidūrė, norėdama parduoti laivą „Asco“, leisti parduoti arba laivą „Asco“, arba laivą „Aliso“.

- 48 Vis dėlto primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką, kai pateikiamas ieškinys dėl akto panaikinimo pagal EB 230 straipsnį, Bendrijos teisės akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jį priimant buvusias faktines aplinkybes ir galiojusias teisės normas (1998 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *British Airways ir kt. prieš Komisiją*, T-371/94 ir T-394/94, Rink. p. II-2405, 81 punktas).
- 49 Be to, šioje byloje negalima tvirtinti, kad 2004 m. rugsėjo 8 d. Sprendimu buvo panaikinti tam tikri ieškovės, grindžiančios šį ieškinį, nurodyti ieškinio pagrindai ir argumentų objektai. Atsakydamos į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, nei ieškovė, nei Komisija nenurodė tokių pasekmių.
- 50 Tokiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad 2004 m. rugsėjo 8 d. Sprendimas neturi jokios įtakos šiam ieškiniumi dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo.

2. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo dėl EB 253 straipsnio pažeidimo, nes skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas

- 51 Šiuo ieškinio pagrindu ieškovė nurodo, kad skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas dėl pagalbos priemonių ir dalies pagalbos kompensavimo už visuomenės

aptarnavimą pobūdžio, abejonių, dėl kurių buvo pradėta formali tyrimo procedūra, gyvybingumo atkūrimo vertinimo, prielaidų dėl restruktūrizavimo realaus pobūdžio ir ne strateginių valdymo teisių nustatymo.

Preliminarios pastabos dėl ieškinio pagrindo svarbos

- 52 Primintina, kad pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką ieškinio pagrindas dėl EB 253 straipsnio pažeidimo turi būti atskirtas nuo ieškinio pagrindo dėl akivaizdžios vertinimo klaidos. Iš tikrųjų pirmasis pagrindas, kuris yra nepakankamas motyvavimas ar nemotyvavimas, yra susijęs su esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimu EB 230 straipsnio prasme bei yra viešuoju interesu pagrįstas ieškinio pagrindas, kuriuo Bendrijos teismas gali remtis *ex officio*, antrasis pagrindas, dėl sprendimo teisminės priežiūros, susijęs su teisės taisyklės dėl Sutarties taikymo pažeidimu EB 230 straipsnio prasme, ir Bendrijos teismas jį gali nagrinėti tik jei ieškovas remiasi šiuo pagrindu. Todėl pareiga motyvuoti ir motyvavimo pagrįstumas yra du atskiri klausimai (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytravalir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 67 punktas, 2001 m. kovo 22 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-17/99, Rink. p. I-2481, 35 punktas, 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-159/01, Rink. p. I-4461, 65 punktas ir 2004 m. sausio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Thermenhotel Stoiser Franz ir kt. prieš Komisiją*, T-158/99, Rink. p. II-1, 97 punktas).
- 53 Šioje byloje konstatuotina, kad pirmuoju ieškinio pagrindu ieškovė apsiriboja tvirtindama, kaip tai aiškiai matyti iš minėto ieškinio pagrindo pavadinimo („Esminis procedūrinio reikalavimo pažeidimas: nemotyvavimas“) ir pastarajame esančių aprašymų, ypač 17, 18 ir 43 ieškinio punktuose, kurie atitinkamai nurodo esminį procedūrinio reikalavimo pažeidimą, su EB 253 straipsniu susijusią teismų praktiką

ir būtinybę panaikinti skundžiamą sprendimą dėl jo „išorinio teisėtumo“, bei ieškovės pateikto ieškinio santraukos trečioje ir ketvirtoje dalyse, kurios nurodo „nemotyvavimą“ minėtais klausimais, ir kad skundžiamas sprendimas tam tikru požiūriu yra nepakankamai motyvuotas, pažeidžiant EB 253 straipsnį.

- 54 Primintina, kad šio ieškinio pagrindo svarbos šalys neginčija. Iš tikrųjų pabrėžtina, kad, atsakydama į Komisijos ir Prancūzijos Respublikos pastabas šiuo klausimu, ieškovė primena, kad iš dubliko 3 punkto matyti, jog minėtu ieškinio pagrindu ji prieštarauja Komisijai dėl „nemotyvavimo“ ar „nepakankamo“ motyvavimo.
- 55 Taip pat iš ieškinio matyti, kad ieškovė gerai žinojo skirtumą tarp pareigos motyvuoti ir akivaizdžios vertinimo klaidos, nes pirmuoju ieškinio pagrindu ji ginčijo nepakankamą skundžiamo sprendimo motyvavimą, o antruoju ieškinio pagrindu („EB sutarties ir taikymo taisyklių pažeidimas: materialinės faktinės klaidos ir akivaizdžios vertinimo klaidos“) dėl EB 87 straipsnio 3 dalies ir gairių pažeidimo tvirtina, kad skundžiamame sprendime yra akivaizdžių vertinimo klaidų. Toks pats atskyrimas nurodytas ir ieškinio santraukoje, kurios 3 dalyje ieškovė nurodo, kad „ieškiniu siekiama panaikinti skundžiamą sprendimą dėl dviejų priežasčių – dėl nemotyvavimo ir materialių bei akivaizdžių vertinimo klaidų“. Taip pat, susipažinusi su Komisijos ir Prancūzijos Respublikos šiuo klausimu pateiktomis pastabomis, ieškovė dublike iš naujo tvirtina ginčijanti, pirma, pareigos motyvuoti nevykdymą, ir, antra, akivaizdžias vertinimo klaidas.
- 56 Tokiomis aplinkybėmis ieškovės grindžiant šį ieškinį nurodytas pirmasis ieškinio pagrindas turi būti suprantamas kaip pagrįstas EB 253 straipsnio pažeidimu, nes skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas tam tikrais klausimais, atsižvelgiant į tai, kad ieškovės pateikti kaltinimai dėl skundžiamo sprendimo pagrįstumo yra susiję su antruoju ieškinio pagrindu.

- 57 Vis dėlto konstatuotina, kad, kaip teisingai nurodė Komisija, palaikoma šiuo klausimu Prancūzijos Respublikos, tam tikri ieškovės pateikti kaltinimai ir argumentai, grindžiant pirmąjį ieškinio pagrindą, siekia įrodyti ne nepakankamą skundžiamo sprendimo motyvavimą, bet jo klaidingumą. Taip darydama, prisidengdama skundžiamo sprendimo motyvavimo ginčijimu, ieškovė iš tikrųjų ginčija šio sprendimo pagrįstumą.
- 58 Tačiau, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad tikrindamas, ar buvo laikytasi pareigos motyvuoti, Pirmosios instancijos teismas nenagrinėja Komisijos grindžiant šį sprendimą pastarosios pateiktų motyvų teisėtumo (52 punkte minėto Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją* 38 punktą).
- 59 Todėl, grindžiant ieškinio pagrindą dėl nemotyvavimo ar nepakankamo motyvavimo pateikti kaltinimai ir argumentai, siekiant ginčyti skundžiamo sprendimo pagrįstumą, yra neveiksmingi ir nesvarbūs (žr. šiuo klausimu 52 punkte minėto sprendimo *Thermenhotel Stoiser Franz ir kt. prieš Komisiją* 97 punktą, 1999 m. balandžio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją*, T-305/94–T-307/94, T-313/94–T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ir T-335/94, Rink. p. II-931, 389 punktą, 2002 m. vasario 28 d. Sprendimo *Compagnie générale maritime ir kt. prieš Komisiją*, T-86/95, Rink. p. II-1011, 425 punktą ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Atlantic Container Line ir kt. prieš Komisiją*, T-191/98, T-212/98–T-214/98, Rink. p. II-3275, 1175 ir 1176 punktus).
- 60 Be to, kadangi ieškovė aiškiai patvirtino, jog pirmasis ieškinio pagrindas yra tik dėl motyvavimo nebuvimo ir iš ieškinio pateikimo matyti, kad ieškovė skiria nemotyvavimą ir klaidingą motyvavimą, Pirmosios instancijos teismas neturi perkvalifikuoti kaltinimų, pateiktų grindžiant šį ieškinio pagrindą, kuriuo iš tikrųjų siekiama ginčyti skundžiamo sprendimo pagrįstumą. Toks aiškinimas taikomas tais atvejais, kai, kaip ir šioje byloje, ieškovė nurodo antrąjį ieškinio pagrindą dėl akivaizdžios vertinimo klaidos, kuri grįsdama iš naujo nurodo tam tikrus kaltinimus, siekdama ginčyti skundžiamo sprendimo pagrįstumą.

- 61 Todėl nagrinėjat šį ieškinio pagrindą reikia tik išsiaiškinti, ar skundžiamas sprendimas yra pakankamai teisiškai pagrįstas. Grindžiant šį ieškinio pagrindą, kuriuo iš tikrųjų siekiama ginčyti minėto sprendimo pagrįstumą, ieškovės nurodyti kaltinimai ir argumentai turi būti atmesti kaip nesvarbūs.

Dėl su skundžiamo sprendimo motyvavimu susijusių kaltinimų

Pirminės pastabos

- 62 Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką pareigos motyvuoti apimtis priklauso nuo atitinkamo akto pobūdžio ir nuo jo priėmimo aplinkybių. Motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai pademonstruoti institucijos samprotavimus, kad, pirma, suinteresuoti asmenys, norėdami apginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas pagrįstas, galėtų žinoti priemonės pateisinimą, ir, antra, kad Bendrijos teismas galėtų vykdyti jo teisėtumo priežiūrą (52 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval et Brink's France* 63 punktas, 2003 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale prieš Komisiją*, T-228/99 ir T-233/99, Rink. p. II-435, 278 punktas ir 2004 m. sausio 14 d. Sprendimo *Fleuren Compost prieš Komisiją*, T-109/01, Rink. p. II-127, 119 punktas).
- 63 Nereikalaujama, kad motyvacija atspindėtų visas reikšmingas faktines ir teises aplinkybes, nes jos atitiktis EB 253 straipsnio reikalavimams vertintina atsižvelgiant ne vien į jos formuluotę, bet taip pat į jos kontekstą bei į atitinkamą klausimą reguliuojančių teisės normų visumą (52 punkte minėto sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją* 36 punktas, 2000 m. birželio 15 d. Sprendimo *Alzetta ir kt. prieš Komisiją*, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ir T-23/98, Rink. p. II-2319, 175 punktas ir 62 punkte minėto sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale prieš Komisiją* 279 punktas).

- 64 Konkrečiai Komisija neprivalo pasisakyti dėl visų suinteresuotų asmenų jai pateiktų argumentų, tačiau sprendimo ekonomijos sumetimais pakanka išdėstyti tik esminius faktus ir teises pastabas (1995 m. birželio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Siemens prieš Komisiją*, T-459/93, Rink. p. II-1675, 31 punktą ir 62 punkte minėto sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale prieš Komisiją* 280 punktą). Taip pat Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Komisija neprivalo pateikti nuomonės dėl akivaizdžiai nesvarbių, nieko nereiškiančių ar aiškiai antrinių aplinkybių (52 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval et Brink's France* 64 punktą).
- 65 Taikoma kvalifikuojant pagalbą, pareiga motyvuoti reikalauja, kad būtų nurodytos priežastys, dėl kurių Komisija mano, jog atitinkama pagalba patenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį (62 punkte minėto sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale prieš Komisiją* 281 punktą).
- 66 Dėl valstybės pagalbos restruktūrizavimui atitikties EB 87 straipsnio 3 dalies c punktui – iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad pareiga motyvuoti įvykdyta, kai Komisijos sprendime nurodomi motyvai, kuriais remiantis manoma, jog pagalba pateisinama, atsižvelgiant į gairėse numatytas sąlygas, be kita ko, restruktūrizavimo plano buvimą, pakankamą ilgalaikio įmonės gyvybingumo įrodymą ir pagalbos proporcingumą jos gavėjo įnašams (žr. šiuo klausimu 52 punkte minėto sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją* 37 punktą ir 1998 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Vlaamse Gewest prieš Komisiją*, T-214/95, Rink. p. II-717, 102 punktą; dėl kitų Bendrijos gairių valstybės pagalbos srityje žr. 62 punkte minėto sprendimo *Fleuren Compost prieš Komisiją* 125 punktą).
- 67 Atsižvelgiant į šiuos principus reikia išsiaiškinti, ar skundžiamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas.

Dėl nagrinėjamos priemonės pobūdžio ir dalies pagalbos kompensavimo, vykdamant visuomenės aptarnavimo paslaugas

- 68 Ieškovė tvirtina, kad skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas dėl kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumos nustatymo. Ji nurodo, kad Komisija nesupažindino su šiuo klausimu parengta eksperto ataskaita, jog skundžiamas sprendimas nepaaiškina, kodėl buvo atsižvelgta į *Liamone* nuvertėjimui skirtą dotaciją, nors šis laivas nebuvo būtinas teikiant visuomenės aptarnavimo paslaugas, ir kad iš šio sprendimo negalima nustatyti realios kompensacijos už visuomenės aptarnavimą dalies bendroje pagalbos sumoje.
- 69 Taip pat primintina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 259 punkte Komisija pabrėžia, kad, neatsižvelgiant į būtinybę nagrinėti pagalbą kaip skirtą restruktūrizavimui, pagalbos dalis, atitinkanti kompensacijos už visuomenės aptarnavimą 1991–2001 metams, yra suderinama su bendrąja rinka EB 86 straipsnio 2 dalies prasme.
- 70 Todėl, siekdama nustatyti kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumą, Komisija skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 256 ir 257 punktuose apskaičiavo SNCM 1991–2001 m. išlaidų sumą, skirtą Korsikai visuomenės aptarnavimo paslaugoma teikti. Šiuo klausimu ji paaiškina, kad 1991–1999 metais rėmėsi ikimokestiniais Korsikos aptarnavimo rezultatais, nustatytais eksperto ataskaitoje, panaudotoje Sprendime 2002/149, sumažintais kapitalo prieaugiu už laivus, o 2000–2001 metais, neįtrauktais į minėtą ataskaitą, ji pati, remdamasi Sprendime 2002/149 nurodytu būdu, perskaičiavo ikimokestinis Korsikos aptarnavimo rezultatus, atimant numatomas išlaidas restruktūrizavimui, jau įskaičiuotas į restruktūrizavimo, apie kurį buvo pranešta, išlaidas, nes per šiuos dvejus metus jokia

laivyno įranga nebuvo perduota. Dėl jūrų kelio Marselis–Korsika galimų nuostolių 2002 m. Komisija nurodo, kad tais nuostoliais remtis negalima, „nes nuo 2002 m. sausio 1 d. Korsikos aptarnavimo iš Marselio eksploatavimo įkainiai ir finansinių kompensacijų suma buvo nustatyta sutartimi tarp viešosios valdžios ir SNCM, priešingai nei numatyta 1991 ir 1996 m. susitarimuose“.

- 71 Tuo remdamasi Komisija skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 258 punkte nustatė, kad rezultatų, pataisytų per šį laikotarpį parduotų laivų kapitalo prieaugio ir restruktūrizavimo išlaidų bendra suma 1991–2001 m. yra 53,48 milijono eurų. Apskaičiavimo būdą Komisija pateikė skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 257 punkto 11 lentelėje.
- 72 Vis dėlto skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 260 punkte Komisija tvirtina, jog kai Prancūzijos valdžios institucijoms buvo pranešta apie didesnę 76 milijonų eurų pagalbą struktūrinei pertvarkai ir dėl to buvo pradėta formali tyrimo procedūra, numatyta EB 88 straipsnio 2 dalyje, reikėjo šią pagalbą nagrinėti visą kaip restruktūrizavimo pagalbą. Šiam tyrimui skirti skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 261–367 punktai.
- 73 Tokiomis aplinkybėmis ieškovės kaltinimas dėl to, kad skundžiamas sprendimas nėra pakankamai teisiškai motyvuotas dėl EB 86 straipsnio 2 dalyje numatytų sąlygų, yra atmestinas kaip netinkamas. Iš tikrųjų, jei Komisija nurodė, kad visą 76 milijonų eurų pagalbą, kurios 53,48 milijono eurų dalis yra kompensacija už visuomenės aptarnavimą, reikia vertinti kaip restruktūrizavimo pagalbą, kurios nagrinėjimui skirti skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 261–367 punktai, minėtos kompensacijos atitikimo EB 86 straipsnio 2 daliai nemotyvuojamas savaime nepanaikina skundžiamo sprendimo, nes šis yra motyvuotas konstatuojamosios dalies punktais dėl pagalbos vertinimo kaip restruktūrizavimo pagalbos.

- 74 Tačiau reikia išnagrinėti ieškovės kaltinimą dėl skundžiamo sprendimo nepakankamo motyvavimo dėl kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumos nustatymo. Iš tikrųjų skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 327 punkte Komisija, atsižvelgdama į gaires, vertindama pagalbos minimumą, tvirtina, kad pagalbos dalis, atitinkanti minėtą kompensaciją, buvo būtina SNCM restruktūrizavimui. Todėl galimas kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumos nustatymo nemotyvimas gali turėti įtakos pagalbos kaip restruktūrizavimo pagalbos vertinimui.
- 75 Šiuo klausimu konstatuotina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 256–260 punktuose pateiktas motyvavimas, rodantis, kad kriterijai, į kuriuos atsižvelgė Komisija, nustatydamą kompensacijos už visuomenės aptarnavimo sumą, ir tam pritaikytas apskaičiavimo metodas leidžia suinteresuotam asmeniui, norinčiam apginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas pagrįstas, žinoti priemonės pateisinimą ir Bendrijos teismui vykdyti jo teisėtumo priežiūrą.
- 76 Joks ieškovės nurodytas argumentas ar kaltinimas neleidžia abejoti šia išvada.
- 77 Pirmiausia, dėl to, kad Komisija nepateikė ieškovei eksperto ataskaitos, Pirmosios instancijos teismas nurodo, jog šis tvirtinimas netinkamas, nustatant galimą pareigos motyvuoti pažeidimą. Iš tikrųjų net darant prielaidą, kad jis yra nustatytas, toks nepateikimas nebus nei skundžiamo sprendimo nemotyvimas, nei nepakankamas motyvavimas. Šiuo tvirtinimu ieškovė galėtų remtis tik galimu jos teisės susipažinti su byla pažeidimu, kuris yra susijęs ne su motyvavimu, o su teisės į gynybą užtikrinimu. Tačiau niekam negincijant konstatuotina, kad ieškovė nenurodo savo teisės į gynybą pažeidimo. Tačiau šis ieškinio pagrindas nėra susijęs su esminių

procesinių reikalavimų pažeidimu, ir todėl teismas savo iniciatyva jo nurodyti neprivalo (žr. 2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *JFE Engineering prieš Komisiją*, T-67/00, T-68/00, T-71/00 ir T-78/00, Rink. p. II-2501, 425 punktą ir minėtą teismų praktiką).

- 78 Kadangi ieškovė šiuo tvirtinimu nurodo negalėjusi suprasti samprotavimo, leidusio Komisijai nustatyti kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumą, pakanka konstatuoti, kad Komisijos samprotavimai šiuo klausimu išdėstyti skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 256–258 punktuose yra aiškūs ir nedviprasmiški.
- 79 Aplinkybė, kad Komisija teisėtai negalėjo remtis nagrinėjama ataskaita 2000 m. ir 2001 m., ir tai, kad Komisijos naudota išankstinė šių dvejų metų finansinė atskaitomybė skiriasi nuo galutinės paskelbtos finansinės atskaitomybės, yra susijusi su kaltinimais dėl Komisijos pasirinkto metodo pagrįstumo ir nėra tinkama, nagrinėjant ieškinių pagrindą dėl nepakankamo motyvavimo.
- 80 Antra, dėl motyvavimo nebuvimo – dėl atsižvelgimo į *Liamone* nuvertėjimą skirtos dotacijos, nors šis laivas nebuvo būtinas teikiant visuomenės aptarnavimo paslaugas, konstatuotina, jog toks tvirtinimas remiasi klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu. Iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 257 punkto 11 lentelės aiškiai matyti, kad, priešingai nei tvirtina ieškovė, Komisija, nustatydamą kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumą, neatsižvelgė į minėtą dotaciją. 14,771 milijono eurų suma, atitinkanti šį nuvertėjimą, skirta išvengti galimų nuostolių dėl visuomenės aptarnavimo, o ne pridėdama prie jo. Taigi negalima kaltinti Komisijos nemotyvavus savo samprotavimų, kurių jos sprendime nėra.

- 81 Kaip paaiškina Komisija savo raštuose, į *Liamone* nuvertėjimo sumą buvo atsižvelgta apskaičiuojant restruktūrizavimo plano, kuris buvo nagrinėjamas konstatuojamosios dalies 261–367 punktuose, sąnaudas, nes išskirtinis šio laivo nuvertėjimas buvo įrašytas į minėtą planą, kaip tai matyti iš, be kita ko, skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 126, 144, 302 ir 330 punktų.
- 82 Dublike ir per posėdį ieškovė nurodė šiuo kaltinimu iš tikrųjų siekusi pabrėžti, kad Komisijos pozicija, jog *Liamone* iki 2002 m. buvo būtinas visuomenės aptarnavimo įsipareigojimams, tačiau neįskaičiavo dotacijų šio laivo nuvertėjimui, yra prieštaringa. Ieškovė mano, kad *Liamone* nebuvo būtinas vykdyti visuomenės aptarnavimo įsipareigojimams, ji tvirtina, jog Komisija neteisingai atsižvelgė į šio laivo nuvertėjimą, apskaičiuodama restruktūrizavimo plano sąnaudas.
- 83 Vis dėlto konstatuotina, kad šiais tvirtinimais, kurie keičia ieškinio pradžioje suformuoto kaltinimo apimtį, siekiama paneigti skundžiamo sprendimo vertinimų pagrįstumą, ir todėl jie turi būti atmesti kaip nesvarbūs, nagrinėjant šį ieškinio pagrindą.
- 84 Trečia, dėl negalėjimo nustatyti kompensacijos už visuomenės aptarnavimą realios dalies bendroje pagalbos sumoje – pakanka konstatuoti, kad, priešingai nei tvirtina ieškovė, Komisija skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 258 dalyje ir 257 dalies 11 lentelėje aiškiai nurodė, kad ši dalis yra 53,48 milijono eurų, minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 256 ir 257 punktuose pateikusi skaičiavimus, kuriais remiantis buvo gauta ši suma.
- 85 Nors ieškovė kaltina Komisiją nemotyvavus kompensacijos už visuomenės aptarnavimą „būtino lygio“ ir nepatikrinus galimo sąnaudų, susijusių su visuomenės

aptarnavimo įsipareigojimais perviršio, ypač priežasties, dėl kurios SNCM 2000 m. ir 2001 m. gavo 50 % mažesnę pelną, konstatuotina, kad šiuo kaltinimu ieškovė ginčija Komisijos suteiktos kompensacijos, kuri remiasi SNCM nuostolių suma, apskaičiavimą. Toks kaltinimas, kuriuo ginčijamas skundžiamo sprendimo pagrįstumas, nesvarbus, nagrinėjant šį ieškinio pagrindą.

- 86 Be to, net jei šis kaltinimas galėtų būti suprantamas kaip prieštaraujantis Komisijai, dėl skundžiamo sprendimo nepakankamo motyvavimo šiuo klausimu pabrėžtina, kad per administracinę procedūrą ieškovė nepateikė šio kaltinimo nei savo pastabose dėl sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą, nei per 2003 m. vasario 4 d. susitikimą, todėl negalima kaltinti Komisijos į jį savo sprendime neatsakius.
- 87 Bet kokių atveju konstatuotina, kad skundžiamas sprendimas pakankamai nurodo tiek motyvus, kuriais remiantis, kaip mano Komisija, SNCM patirti nuostoliai leidžia nustatyti kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumą, tiek šių nuostolių priežastis.
- 88 Dėl motyvų, kuriais remiantis SNCM patirti nuostoliai leidžia nustatyti kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumą, primintina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 257 punkte Komisija nurodė, jog ji, nustatydama šią sumą, rėmėsi „tomis pačiomis prielaidomis ir tais pačiais motyvais kaip ir Sprendime 2002/149“, priimtame užbaigiant procedūrą, kurioje ieškovė dalyvavo kaip suinteresuota šalis, ir kuris buvo susijęs su tai pačiai įmonei, remiantis susitarimais dėl tų pačių visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų, suteikta pagalba beveik tuo pačiu laikotarpiu, nes 1996 m. susitarimas buvo taikomas iki 2001 m.

- 89 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į skundžiamo sprendimo daromą aiškia nuorodą į Sprendimą 2002/149 ir į tai, kad ieškovė gerai išmanė pastarojo sprendimo kontekstą, pripažintina, kad Sprendimas 2002/149 gali papildyti skundžiamo sprendimo motyvavimą dėl kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumos nustatymo (žr. šiuo klausimu 2004 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Portugalija prieš Komisiją C-42/01*, Rink. p. I-6079, 69 ir 70 punktus bei 2003 m. kovo 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CMA CGM ir kt. prieš Komisiją*, T-213/00, Rink. p. II-913, 217 punktą).
- 90 Sprendimo 2002/149 konstatuojamosios dalies 87–105 punktuose Komisija, remdamasi eksperto išvada dėl 1991-1999 metų, nurodė, kad taip nustatyta nuostolių suma tinkamai atspindėjo visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų sąnaudas. Atsižvelgdama į tokius nuostolius, nepaisant kompensacijų, numatytų 1991 m. ir 1996 m. susitarimuose, pervedimo, Komisija šiame sprendime konstatavo, kad kompensacija nebuvo pernelyg didelė.
- 91 Dėl SNCM nuostolių priežasčių pabrėžtina, kad tiek skundžiamame sprendime (konstatuojamosios dalies 281, 282 ir 326 punktai), tiek Sprendime 2002/149 (konstatuojamosios dalies 123 punktas), į kurį nurodo skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 257 punktas, Komisija pabrėžia, kad 1991 m. ir 1996 m. susitarimuose numatytos finansinės kompensacijos nebuvo pakankamos padengti visoms visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų sąnaudoms, nes, be kita ko, jos buvo santykinai nepriklausomos nuo pajamų. Be to, skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 282 punkte Komisija nurodo, kad ieškovės atėjimas į rinką 1996 m. turėjo neigiamų pasekmių SNCM rezultatams.
- 92 Todėl visi ieškovės kaltinimai dėl kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumos motyvavimo skundžiamame sprendime yra atmestini.

Dėl abejonių, atsiradusių dėl sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą

- 93 Ieškovė tvirtina, kad skundžiamas sprendimas nepakankamai nurodo motyvus, kodėl Komisija, grįsdama sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą, nenurodė abejonių dėl ryšio tarp SNCM nuostolių ir jos visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų, SNCM laivų pirkimo rezultatų sąskaita politikos, numatytų SNCM produktyvumo didinimo priemonių ir veiklos sąnaudų mažinimo priemonių bei būsimos SNCM įkainių politikos.
- 94 Norint išsiaiškinti, ar Komisija pakankamai motyvavo skundžiamą sprendimą šiuo klausimu, reikia nustatyti Komisijos sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą išreikštų abejonių svarbą, kad būtų galima patikrinti, kiek skundžiamame sprendime nurodyta motyvų, dėl kurių galėtų kilti šios abejonės.
- 95 Pirmiausia dėl ryšio tarp SNCM nuostolių ir jos visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų konstatuotina, kad sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą Komisija išreiškė abejonės dėl SNCM gyvybingumo atkūrimo, nes restruktūrizavimo plane pateikti analitiniai duomenys neleido nustatyti struktūrinių nuolatinių SNCM nuostolių paskutiniaisiais metais priežasčių. Komisija manė turinti patikrinti, kad pagalba restruktūrizavimui nebūtų naudojama padengti praeities veiklos nuostoliams ir kad restruktūrizavimo planas padėtų įmonei ateityje veikti pelningai. Šiuo klausimu, Komisija sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą pabrėžė, kad, pirma, restruktūrizavimo planas nenurodė, kaip SNCM sumažins nuostolius iš maršrutų, vykdant visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus ir, antra, kad minėtas planas turėtų užtikrinti įmonės gyvybingumo atkūrimą, net darant prielaidą, kad SNCM po 2006 m. negaus teisės pasirašyti sutarties dėl visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų, vykdant maršrutus tarp Marselio ir Korsikos.

- 96 Iš to matyti, kad Komisijos abejonės dėl ryšio tarp SNCM nuostolių ir visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų apima du skirtingus aspektus, pirma, pagalbos pakankamumas sąnaudoms, susijusioms su visuomenės aptarnavimo įsipareigojimais 1991–2001 m., nes pagalba turi leisti įmonei padengti praeities nuostolius, atsiradusius vykdant visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus pagal 1991 m. ir 1996 m. susitarimus, ir, antra, pagalbos suteikimas įmonės gyvybingumo grąžinimui 2002–2006 metais, nes pagalba turi leisti įmonei ateityje sumažinti nuostolius iš maršrutų, dėl kurių nėra ar nebus priimti visuomenės aptarnavimo įsipareigojimai.
- 97 Pirmiausia dėl pagalbos pakankamumo sąnaudoms, susijusioms su visuomenės aptarnavimo įsipareigojimais 1991–2001 m., primintina, kad jau buvo nuspręsta, jog priežastis, dėl kurios SNCM praecityje patirti nuostoliai iš jūrų kelių į Korsiką, dėl kurių tada buvo priimti visuomenės aptarnavimo įsipareigojimai, galėjo būti laikomi atitinkančiais SNCM sąnaudas, vykdant minėtus įsipareigojimus, buvo pakankamai motyvuota tiek skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 256, 257, 281 ir 282 punktuose, tiek Sprendime 2002/149, į kurį jis daro nuorodą.
- 98 Šiuo klausimu nurodytina, kad ieškovės kaltinimai dėl skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 281 ir 282 punktuose išdėstytų motyvų, kaltinimai, kuriais tvirtinama, jog 2002 m. susitarimas nėra skirtas nuostoliams padengti ir kad konkurento atėjimas į rinką 1996 m. yra dėl Bendrijos liberalizavimo, iš tikrųjų susiję su Komisijos teiginių pagrįstumu, o ne motyvavimu. Todėl šie kaltinimai yra atmetini kaip netinkami.
- 99 Be to, nuostolius, kurie gali atsirasti vykdant visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus, numatytus 2002 m. susitarime, skundžiamas sprendimas pakankamai motyvavo savo konstatuojamosios dalies 256 punkte, kuriame Komisija patikslina, kad į šiuos nuostolius negali būti atsižvelgta, nes kompensacijos suma buvo nustatyta sutartimi.

100 Antra, dėl pagalbos suteikimo įmonės gyvybingumo grąžinimui 2002–2006 m. pirmiausia konstatuotina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 263–282 punktuose Komisija, priešingai nei tvirtina ieškovė, išanalizavo priežastis, dėl kurių SNCM patyrė sunkumų ir apskaičiavo pastarosios įsipareigojimų kainą. Ypač konstatuojamosios dalies 270–273 punktuose Komisija išnagrinėjo tokiais aplinkybėmis racionalų SNCM naujų laivų pirkimo politikos pobūdį. Konstatuojamosios dalies 299–303 punktuose Komisija išdėstė motyvus, kuriais remiantis restruktūrizavimo planas turėtų leisti SNCM susigrąžinti gyvybingumą tiek iki 2006 m., tiek vėliau. Šiuo klausimu nurodytina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 142–152 punktuose Komisija smulkiai išdėstė numatomus finansinius rezultatus pagal „bazinį scenarijų“ 2002–2006 metams ir laikui po 2006 metų. Be to, skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 315 punkte Komisija pabrėžė, kad SNCM, pardavusi keturis laivus, pagerino savo padėtį. Skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 111 ir 113 punktuose Komisija, priešingai nei tvirtina ieškovė, nurodė ir aprašė papildomus Prancūzijos valdžios institucijų po sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą pasiūlytus įsipareigojimus, siekiant sumažinti personalo ir išteklių valdymo sąnaudas. Skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 114 punkte Komisija konstatavo, kad šie įsipareigojimai bei laivyno sumažinimas leido 2001–2002 m. išlaikymo išlaidas sumažinti nuo 29,6 milijono eurų iki 23 milijonų eurų.

101 Iš to matyti, kad tam tikrais konstatuojamosios dalies punktais Komisija išdėstė pakankamai motyvų, kad SNCM, įgyvendindama restruktūrizacijos planą, galėtų ateityje sumažinti nuostolius jūrų keliuose, dėl kurių nėra ar nebus prisiėmusi visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų.

102 Nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų negali paneigti šios išvados.

103 Pirmiausia dėl kaltinimų dėl tariamo skundžiamo sprendimo motyvų nenuoseklumo konstatuojant, kad veiklos pirkimų ekonominis planas yra nepakankamas (kon-

statuojamosios dalies 279 punktas), ar kad 2002 m. sąskaitos yra neigiamos, priešingai nei numatyta restruktūrizavimo plane (konstatuojamosios dalies 280 punktas), konstatuotina, kad šie kaltinimai yra susiję su skundžiamo sprendimo pagrįstumu šiais klausimais, o ne su motyvavimu, ir todėl atmestini kaip nereikalingi.

- 101 Dėl tvirtinimo, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 258–260 punktai nenurodo priešasčių, kodėl pagalba turi būti vertinama remiantis gairėmis, pakanka konstatuoti, kad šis tvirtinimas yra klaidingas, nes skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 260 punkte nurodyta, kad apie pagalbą buvo pranešta kaip apie restruktūrizavimo pagalbą ir kad ji buvo didesnė nei kompensacija už visuomenės aptarnavimą, be to, konstatuojamosios dalies 326 punkte nurodyta, kad pagalba restruktūrizavimui gali apimti įvairios veiklos, numatytos restruktūrizavimo plane, sąnaudas ir įmonės deficitą, susidariusį iki 2001 m. pabaigos dėl susitarimo dėl visuomenės aptarnavimo vykdymo.
- 105 Pagaliau dėl tvirtinimų, grindžiamų 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Rink. p. I-7747), pastebėtina, kad šis sprendimas buvo priimtas vėliau nei skundžiamas sprendimas, ir todėl, kaip pripažįsta ir ieškovė, Komisija akivaizdžiai neturėjo pareigos pateikti motyvų, rodančių, jog minėtame sprendime numatytos sąlygos buvo ir nagrinėjamoje byloje.
- 106 Antra, dėl SNCM laivų pirkimo rezultatų sąskaita politikos konstatuotina, kad ieškovė kaltinimu, kuriuo ji ginčija skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 271 punkto tvirtinimą, kad SNCM ypatingai nesiėmė savo laivyno atnaujinimo per paskutinius metus, siekia paneigti Komisijos vertinimo šiuo klausimu ir šiam tikslui sukurto metodo pagrįstumą, nurodydama, be kita ko, kad Komisija neatsižvelgė į tam tikrus, ieškovės nuomone, tinkamus faktorius ir atliko tik balansinį tyrimą. Toks kaltinimas netinkamas nagrinėjant šį ieškinio pagrindą.

- 107 Bet kuriuo atveju nurodytina, kad, kaip jau buvo minėta anksčiau, skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 269–273 punktai pateikia pakankamai motyvų, kuriais remiantis galima tvirtinti, kad SNCM laivų pirkimo politika nereiškė pernelyg didelio investavimo.
- 108 Trečia, dėl numatytų SNCM produktyvumo didinimo priemonių ir dėl konkrečių veiklos sąnaudų mažinimo priemonių konstatuotina, kad šiais kaltinimais ieškovė ginčija Komisijos vertinimo šiuo klausimu pagrįstumą. Iš tikrųjų kaltinimais siekiama ginčyti, jog šiuo klausimu galėtų būti keliamos abejonės, nes Komisija skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 279–280 punktuose konstatavo, kad „pirkime geriau“ planas yra nepakankamas ir kad 2002 m. rezultatai yra neigiami. Tokie kaltinimai netinkami nagrinėjant šį ieškinio pagrindą.
- 109 Bet kuriuo atveju primintina, kaip jau buvo pastebėta, kad skundžiamas sprendimas šiuo klausimu pakankamai motyvuotas konstatuojamosios dalies 113, 114 ir 279 punktuose.
- 110 Galiausiai, ketvirta, dėl būsimos SNCM įkainių politikos konstatuotina, kad iš tikrųjų ieškovė ginčija Komisijos vertinimų pagrįstumą. Šioje byloje ieškovė tvirtina, kad Komisija, prieš priimdama skundžiamą sprendimą, neteisingai įvertino SNCM įkainių politiką ir kad ji neturėjo pakankamai dokumentų vertinti minėti 2003 m. politikai. Tokie kaltinimai netinkami nagrinėjant šį ieškinio pagrindą ir todėl atmestini.
- 111 Be to, nors ieškovės kaltinimai turėtų būti aiškinami kaip prieštaraujantys Komisijai dėl to, kad ši skundžiamame sprendime neatsakė specialiai į ieškovės tvirtinimus dėl SNCM praktikuojamos bilietų pardavimo kainos prieš priimant minėtą sprendimą,

nurodytina, jog konstatuojamosios dalies 359 punkte Komisija aiškiai nurodo, kad Prancūzijos Respublikos šiuo klausimu pateikti argumentai, išvardyti konstatuojamosios dalies 119–123 ir 191–203 punktuose leidžia neatsižvelgti į šiuos tvirtinimus.

- 112 Iš to kas pasakyta matyti, kad ieškovės kaltinimai ir argumentai dėl kilusių abejonių, pateisinusių sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą, motyvavimo visi yra atmestini.

Dėl gyvybingumo atkūrimo vertinimo

- 113 Ieškovė tvirtina, kad skundžiamas sprendimas nėra pakankamai motyvuotas dėl gyvybingumo atkūrimo, nes Komisija nenurodo priežasčių, kuriomis remdamasi ji, pažeisdama gairėse numatytą principą, atsižvelgia į išorinius veiksnius, t. y. Šiaurės Afrikos rinkos išaugimą, numatomą maršrutų į Nicą skaičiaus padidėjimą ir prielaidą, kad po 2006 m. nebus atnaujinamas 2002 m. susitarimas.
- 114 Šiuo klausimu primintina, kad pagal gairių 32 punktą „įmonės gyvybingumas turi būti didinamas daugiausiai pasinaudojant restruktūrizavimo plane nurodytomis vidaus priemonėmis“ ir „gyvybingumo didinimas gali remtis išoriniais veiksniais, pvz., kainų ir paklausos svyravimais, kuriems bendrovė neturi didelės įtakos, bet tik tada, jei iš esmės pritariama apie rinką daromoms prielaidoms“.
- 115 Šioje byloje pirmiausia dėl rinkos išsiplėtimo į Šiaurės Afriką primintina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 300 punkte Komisija nurodo, jog

restruktūrizavimo priemonių veikimas nepriklauso nuo rinkos plėtros, „išskyrus išsiplėtimą į Šiaurės Afriką, kuris reiškia SNCM grįžimą į padėtį, kurioje buvo iki dešimtojo dešimtmečio vidurio“. Tačiau skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 66–81 punktuose Komisija, remdamasi rinkos tyrimu, pateiktu kartu su restruktūrizavimo planu, konstatavo, kad ši rinka turėtų labai plėstis. Atsižvelgdama į gairių 32 punktą, ieškovė galėjo suprasti priežastis, kuriomis remdamasi Komisija padarė išvadą, esančią skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 300 punkte.

- 116 Be to, nurodytina, kad tie patys tvirtinimai dėl rinkos išsiplėtimo į Šiaurės Afriką buvo taip pat akivaizdžiai išdėstyti sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą. Tačiau, nors 2003 m. sausio 8 d. rašytinėse pastabose dėl sprendimo pradėti minėtą procedūrą ieškovė tvirtino, kad SNCM tikslai dėl rinkos dalių yra ambicingi, atsižvelgiant į didelę nacionalinių kompanijų konkurenciją, ir nurodė, kad SNCM komercinė reputacija Šiaurės Afrikoje yra neigiama, ji visiškai neginčijo rinkos tyrime numatyto didelio augimo prielaidos. Tokia pozicija, be to, kad patvirtina, jog buvo sutikta su rinkos augimo prielaida gairių prasme, taip pat pateisina, kodėl Komisija specialiai nemotyvavo šios skundžiamo sprendimo dalies, dėl kurios ieškovė neprieštaravo.
- 117 Antra, dėl maršruto Nica–Korsika išsaugojimo, ieškovės kaltinimas remiasi klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu. Iš tikrųjų, priešingai nei tvirtina ieškovė, Komisija skundžiamame sprendime nesutinka su šio maršruto išsaugojimu ne dėl rinkos augimo, o dėl priežasčių, išvardytų konstatuojamosios dalies 302 punkte, t. y. šio maršruto apkrova mažėja ir pirmalaikis *Liamone* nuvertėjimas padės pasiekti teigiamus rezultatus. Be to, pabrėžtina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 283 punkte Komisija šiuo klausimu nurodė savo tikslą vengti monopolijos dėl ieškovės maršruto į Korsiką valdymo. Jei tiesa, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 316 punkte, kurio ieškovė nenurodo, Komisija teigia apie didelį rinkos išsiplėtimą į Gėnė ir Tulono įlankas,

vis dėlto, tai darydama, Komisija siekia ne pateisinti SNCM maršruto į Ničą išlaikymą, remdamai išoriniais veiksniais, o pabrėžti konkurentams suteiktų rinkos dalių, apimančių, be kita ko, beveik visišką Tulono atsisakymą ir rotacijų Nicoje apribojimą, svarbą. Akivaizdu, kad Komisija neturėjo sprendime motyvuoti pozicijos, kuriai nepritaria.

118 Dėl tariamo neatsižvelgimo į kitas nuomones – dėl maršruto Nica–Korsika išlaikymo ar atsisakymo nemotyvuojama konstatuoti, kad 2003 m. sausio 8 d. pastabose dėl sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą ieškovė, priešingai nei tvirtina savo dublike, nepateikė jokios kitos nuomonės, tačiau tik tvirtino, kad SNCM negali būti rentabili, aptarnaudama šį maršrutą. Tokiomis aplinkybėmis Komisija skundžiamame sprendime nenurodė motyvų dėl neatsižvelgimo į kitas nuomones.

119 Trečia, dėl galimo 2002 m. susitarimo neatnaujinimo po 2006 m. prielaidos pakanka konstatuoti, kad skundžiamas sprendimas konstatuojamosios dalies 303 punkte šiuo klausimu pakankamai motyvavo, nes minėtame punkte Komisija nurodo, kad ilgalaikiam gyvybingumui „plano įgyvendinimas turi leisti įmonei būti konkurencinga atnaujinant sutartis“. Be to, skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 149 punktas nurodo, kad „svarbu yra žinoti, koks bus kompanijos konkurencingumo lygis 2006 m., kai baigs galioti dabartinis susitarimas dėl visuomenės aptarnavimo suteikimo ir koks bus jos gyvybingumas“, tvirtinimas taip pat išreikštas ir konstatuojamosios dalies 310 punkte.

120 Be to, nors ieškovė tvirtina, kad susitarimo neatnaujinimo prielaidą, atsižvelgiant į ilgalaikį gyvybingumą, laikyti ankstyva yra nenuoseklu, pakanka konstatuoti, kad šis kaltinimas dėl skundžiamo sprendimo pagrįstumo yra netinkamas, nagrinėjant šį ieškinių pagrindą.

- 121 Iš to matyti, kad visi ieškovės kaltinimai ir argumentai dėl gyvybingumo atkūrimo motyvavimo yra atmestini.

Dėl restruktūrizavimo numatomų prielaidų realumo

- 122 Ieškovė tvirtina, kad dėl restruktūrizavimo prielaidų realumo Komisija tik nukopijavo gaires ir skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 306 punkte nurodė, kad Prancūzijos valdžios institucijų pateiktas rinkos tyrimas buvo „geras pagrindas, nustatant įmonės vystymosi scenarijų“.
- 123 Vis dėlto iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 139–141 punktų matyti, kad Komisija šiame sprendime aiškiai išdėstė priežastis, dėl kurių trys finansinio vystymosi scenarijai, t. y. optimistinis ir pesimistinis, numatyti rinkos tyrime, bei bazinis scenarijus, pateiktas restruktūrizavimo plane, visi nurodyti gairių 33 punkte, yra „geras pagrindas“ vertinant įmonės vystymąsi. Dėl optimistinio ir pesimistinio scenarijų Komisija, prieš nusprendama, kad šios prielaidos „gana aiškiai pateikia galimų vystymųsi gamą“, konstatuojamosios dalies 139 punkte pateikia savo motyvus. Konstatuojamosios dalies 140 punkte Komisija priduria, kad rezultatai pagal pesimistinį scenarijų galėtų būti pagerinti paprastu SNCM prisitaikymu, pateikiant pasiūlymus, atsižvelgiant į metų laikus. Be to, skundžiamo sprendimo 141 punkto 6 lentelėje palyginusi pagrindinių finansinių rodiklių vertinimą pagal tris galimus scenarijus, Komisija konstatavo, kad „šis situacijų modeliavimas įrodo, kad SNCM visais trimis atvejais turėtų atrasti galimybę būti rentabilia“.

- 124 Be to, šie ieškovės kaltinimai susipainioja su kaltinimais dėl gyvybingumo atkūrimo. Iš tikrųjų pagal gairių 32 punktą vertinant, ar restruktūrizavimo planas leidžia atkurti gyvybingumą, jis turėtų remtis realiomis būsimų veiklos sąlygų prielaidomis.
- 125 Šiuo klausimu iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 142–148 punktų matyti, kad numatomas vystymasis pagal bazinį scenarijų, pasirinktą vertinant gyvybingumo atkūrimą, buvo nustatytas remiantis kiekybinių šių klausimų vertinimu: rinkos išsiplėtimas į Šiaurės Afriką, maršrutas Nica–Korsika, maršrutas Marselis–Korsika ir SNCM įsiskolinimai. Be to, iš konstatuojamosios dalies 149–152 punktų matyti, kad rinkos tyrimas taip pat apėmė susitarimo dėl visuomenės aptarnavimo neatnaujinimo po 2006 m. prielaidos tyrimą. Tačiau konstatuotina, kad kiekvienas iš šių klausimų konstatuojamosios dalies 300–304 punktuose buvo nagrinėjamas atskirai ir kad, kaip matyti iš kaltinimų dėl gyvybingumo atkūrimo nagrinėjimo, šie pakankamai motyvuoja priežastis, dėl kurių Komisija manė, kad restruktūrizavimo planas užtikrins gyvybingumo atkūrimą net SNCM nevykdant visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų.
- 126 Dėl argumento, kad 2004 m. ieškovei nusipirkus naują laivą išaugo jos laivyno pajėgumas, primintina, kad Komisija neprivalo atsakyti į visus fakto ar teisės klausimus, pateiktus per administracinę procedūrą. Be to, priešingai nei tvirtina ieškovė, nei iš 2003 m. sausio 8 d. rašytinių pastabų, nei iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 169–174 punktų, kurie, nenurodydami ieškovės prieštaravimų, apibendrina 2003 m. vasario 4 d. per posėdį jos pateiktus argumentus, nėra matyti, kad ieškovė ypač atkreipė Komisijos dėmesį šiuo klausimu.
- 127 Dėl aplinkybės, kad kituose sprendimuose Komisija nusprendė apie pagalbos laivų kompanijoms tinkamumą po įmonės pagalbos gavėjos restruktūrizavimo plano finansinio vertinimo išsamios analizės, atsižvelusi į šios įmonės biudžetą,

galimybę sukaupti investicinių lėšų bei finansines galimybes (pavyzdžiui, 2001 m. gegužės 8 d. Komisijos sprendimas 2002/15/EB dėl bendrovei *Bretagne Angleterre Irlande* (BAI arba *Brittany Ferries*) Prancūzijos suteiktos valstybės pagalbos (OL L 12, 2002, p. 33), konstatuotina, kad šio sprendimo, į kurį skundžiamas sprendimas, grįsdamas savo motyvavimą, nedaro nuorodos, motyvavimo lygis visiškai nerodo, ar jis buvo priimtas toje pačioje srityje, kurią nepakankamai motyvuoja skundžiamas sprendimas ir, bet kuriuo atveju, negali paneigti jau minėtos išvados, kad iš konstatuojamosios dalies 300–304 punktų matyti, jog skundžiamas sprendimas pakankamai motyvuotas gyvybingumo atkūrimo klausimu.

- 128 Galiausiai, nors ieškovė prieštarauja Komisijai, kad ši, grįsdama išvadas dėl gyvybingumo atkūrimo, rėmėsi tik Prancūzijos valdžios institucijų pateiktomis skaičiais išreikštomis prielaidomis, jau paneigtos įrodytais faktais, konstatuotina, jog toks kaltinimas, kuriuo siekiama paneigti Komisijos vertinimą šiuo klausimu pagrįstumą, yra nereikalingas nagrinėjant šį ieškinio pagrindą. Tas pats pasakytina ir apie argumentą, kad tariamai nebuvo nagrinėjamas įmonės pagalbos gavėjos biudžetas ar nebuvo atsižvelgta į ieškovės laivyno padidėjusį pajėgumą, jai nusipirkus naują laivą.
- 129 Iš to matyti, kad visi ieškovės kaltinimai ir argumentai dėl numatomų prielaidų realumo motyvavimo yra atmestini.

Dėl nestrateginių valdymo teisių nustatymo

- 130 Ieškovė tvirtina, kad skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvavo, kodėl SNCM valdymo teisės CMN yra strateginis investavimas, kuris dėl to negali būti perduotas.

- 131 Vis dėlto iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 348–354 punktų matyti, kad Komisija, atsakydama į ieškovės ir *Stef-TFE* per administracinę procedūrą pateiktus argumentus, smulkiai išdėstė priežastis, kodėl mananti, jog minėtas investavimas yra esminis ir neturi būti perduotas. Komisija šiuo klausimu konstatuojamosios dalies 349–351 punktuose nurodė, kad abi įmonės dalyvauja vykdant susitarimą dėl visuomenės aptarnavimo, jog abi įmonės išvystė abipusius ryšius jūrų kelyje iš Korsikos, ko nenumatė 2002 m. susitarimas, ir kad CMN ir SNCM laivynai papildo vienas kitą. Akivaizdu, kad tokios nuorodos yra pakankamas skundžiamo sprendimo motyvavimas šiuo klausimu.
- 132 Dėl tvirtinimo, kad nebuvo atsižvelgta į SNCM dalies CMN padidėjimą, jei tiesa, kad iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 174 punkto matyti, kad šis tvirtinimas buvo suformuluotas per 2003 m. vasario 4 d. susitikimą, primintina, kad Komisija neprivalo atsakyti į visus fakto ar teisės klausimus, pateiktus per procedūrą. Taigi manytina, kad skundžiamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas (konstatuojamosios dalies 348–354 punktai) investavimo į CMN klausimu. Be to, pastebėtina, kad ieškovė galėjo suprasti Komisijos samprotavimus šiuo klausimu, nes, kaip aiškiai matyti iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 256 punkto, maniusi, kad į nerealizuotą kapitalo prieaugį negali atsižvelgti, nustatydamą SNCM turimas lėšas.
- 133 Be to, ieškovės pateikti argumentai, siekiant pabrėžti tariamą skundžiamo sprendimo motyvavimo šiuo klausimu prieštaringumą, iš tikrųjų ginčija skundžiamo sprendimo pagrįstumą. Todėl tokie argumentai atmestini kaip nereikalingi nagrinėjant šį ieškinį.
- 134 Iš to matyti, visi kad ieškovės kaltinimai ir argumentai dėl nestrateginių valdymo teisių nustatymo motyvavimo yra atmestini.

Išvada dėl pirmojo ieškinio pagrindo

- 135 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad pirmasis ieškinio pagrindas dėl EB 253 straipsnio pažeidimo, su sąlyga, kad skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas, yra atmestinas.

3. Dėl antrojo ieškinio pagrindo dėl EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto, Reglamento Nr. 659/1999 ir gairių pažeidimo, nes skundžiamame sprendime yra fakto ir akivaizdžių vertinimo klaidų

- 136 Šiuo ieškinio pagrindu ieškovė tvirtina, kad skundžiamame sprendime yra fakto ir akivaizdžių vertinimo klaidų, susijusių su kompensacijos už visuomenės aptarnavimą pagalbos dalimi vertinimu, priešasčių, dėl kurių SNCM pateko į sunkią padėtį, analize, gairių laikymusi ir Komisijos nustatytų sąlygų būtinumu.

Preliminarios pastabos dėl Pirmosios instancijos teismo vykdytos kontrolės

- 137 Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad, taikydama EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą, Komisija turi plačius vertinimo įgaliojimus, kurių įgyvendinimas apima sudėtingus ekonominės ir socialinės sistemų vertinimus, kurie turi būti atliekami Bendrijoje (1987 m. vasario 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Deufil prieš Komisiją*, 310/85, Rink. p. 901, 18 punktas ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-372/97, Rink. p. I-3679, 83 punktas).

- 138 Šiems vertinimo įgaliojimams taikoma teisminė kontrolė apsiriboja procedūrinių ir motyvavimo taisyklių laikymosi, teisės klaidos nebuvimo, nurodytų faktų tikslumo ir akivaizdžios šių faktų vertinimo klaidos nebuvimo bei piktnaudžiavimo įgaliojimais nebuvimo patikrinimu (2003 m. vasario 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-409/00, Rink. p. I-1487, 93 punktas ir 137 punkte minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 83 punktas; 1997 m. lapkričio 5 d. Sprendimo *Ducros prieš Komisiją*, T-149/95, Rink. p. II-2031, 63 punktas; 1999 m. spalio 6 d. Sprendimo *Salomon prieš Komisiją*, T-123/97, Rink. p. II-2925, 47 punktas; sprendimo *Kneissl Dachstein prieš Komisiją*, T-110/97, Rink. p. II-2881, 46 punktas ir 62 punkte minėto sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale prieš Komisiją* 282 punktas). Pirmosios instancijos teismas negali pakeisti sprendimą priėmusios institucijos atliktos ekonominės analizės sava (48 punkte minėto Sprendimo *British Airways ir kt. prieš Komisiją* 79 punktas).
- 139 Vis dėlto pagal nusistovėjusią Komisijos praktiką ji privalo laikytis savo pačios nustatytų rekomendacijų ar priimtų pranešimų valstybės pagalbos kontrolės srityje tiek, kiek jie atitinka Sutarties normas bei kiek valstybės narės su jais sutiko (138 punkte minėto sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 95 punktas, 2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, T-198/01, Rink. p. II-2717, 149 punktas ir 2004 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Ferriere Nord prieš Komisiją*, T-176/01, Rink. p. II-3931, 134 punktas).
- 140 Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad, vertindama kiekvieną pagalbą pagal gaires, kurias iš anksto priėmė, Komisija negali būti laikoma peržengiančia savo vertinimo įgaliojimų ribas ar iš viso jų nesilaikančia. Iš tikrųjų pirmiausia Komisija išsaugo teisę šias gaires panaikinti ar pakeisti, jei tai būtina, atsižvelgiant susidariusią situaciją. Antra, šios gairės susijusios su tam tikru apibrėžtu sektoriumi ir jomis vykdoma Komisijos nustatyta politika (66 punkte minėto sprendimo *Vlaamse Gewest prieš Komisiją* 89 punktas).

- 141 Šiame kontekste Pirmosios instancijos teismas turi patikrinti, ar Komisija laikėsi pačios nustatytų ir gairėse išvardytų reikalavimų (2002 m. sausio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Keller ir Keller Meccanica prieš Komisiją*, T-35/99, Rink. p. II-261, 77 punktas ir 138 punkte minėto sprendimo *Ducros prieš Komisiją* 61 ir 62 punktai).
- 142 Be to, primintina, kad, nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnį, Bendrijos akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į faktines ir teises aplinkybes, buvusias priimant aktą. Išsamūs Komisijos vertinimai gali būti nagrinėjami tik remiantis dokumentais, kuriuos pastaroji turėjo pateikdama šiuos vertinimus (138 punkte minėto sprendimo *Salomon prieš Komisiją* 48 punktas ir 138 punkte minėto sprendimo *Kneissl Dachstein prieš Komisiją* 47 punktas).
- 143 Galiausiai paprastas tvirtinimas, kad nebus laikomasi vienos ar kitos pagalbos patvirtinimo sąlygų, negali paneigti paties pagalbą patvirtinančio sprendimo teisėtumo. Iš tikrųjų Bendrijos akto teisėtumas bendrąja prasme negali priklausyti nei nuo galimų jo iškreipimo prielaidų, nei nuo retrospektyvių tvirtinimų, susijusių su jo efektyvumo lygiu (138 punkte minėto sprendimo *British Airways ir kt. prieš Komisiją* 291 punktas ir 138 minėto sprendimo *Salomon prieš Komisiją* 49 punktas).
- 144 Remiantis išvardytais principais, reikia nagrinėti ieškovės pateiktus kaltinimus ir argumentus.

Dėl kaltinimų dėl skundžiamo sprendimo pagrįstumo

- 145 Šis ieškinio pagrindas, kiek susijęs su Reglamento Nr. 659/1999 pažeidimu, yra atmestinas kaip netinkamas. Iš tikrųjų šis reglamentas, nustatantis valstybės

pagalbos nagrinėjimui taikomas procedūrinės taisyklės, niekaip negali būti pažeistas tariamomis Komisijos fakto ir akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, be to, skundžiamas sprendimas buvo priimtas jau pradėjus formalią tyrimo procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje. Taip pat konstatuotina, kad ieškovė nepateikia jokių argumentų, įrodančių, jog skundžiamas sprendimas pažeidžia Reglamentą Nr. 659/1999, ir nenurodo minėtu sprendimu pažeistų šio reglamento nuostatų.

- 146 Todėl šis ieškinio pagrindas nagrinėtinas tik tiek, kiek susijęs su EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto ir gairių pažeidimu.

Dėl pagalbos dalies, skirtos kompensacijai už visuomenės aptarnavimą, vertinimo

- 147 Ieškovė tvirtina, kad Komisija klaidingai įvertino pagalbos dalį, skirtą kompensacijai už visuomenės aptarnavimą, nes atsižvelgė į *Liamone* nuvertėjimą, nors šis laivas nebuvo naudojamas visuomenės aptarnavimui, ir, antra, neatsižvelgė į galimą laivyno, naudojamo visuomenei aptarnauti, kapitalo prieaugį. Be to, ieškovė pabrėžia didelį nuostolių išaugimą tarp 2000 m. ir 2001 metų.

- 148 Šie kaltinimai atmestini kaip netinkami, kiek juose siekiama įrodyti, kad skundžiamas sprendimas pateikė klaidingą pagalbos suderinamumo su EB 86 straipsnio 2 dalimi vertinimą, nes Komisija skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 260 punkte tvirtina, jog reikėjo įvertinti visą nagrinėjamą 76 milijonų eurų pagalbą, įskaitant ir jos dalį, skirtą kompensacijai už visuomenės aptarnavimą, kaip pagalbą restruktūrizavimui.

- 149 Todėl reikia nagrinėti šiuo kaltinimus tiek, kiek jais siekiama ginčyti Komisijos kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumos nustatymą.
- 150 Pirmiausia dėl *Liamone* nuvertėjimo konstatuotina, kad ieškovės kaltinimas pagrįstas klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu. Iš tikrųjų, priešingai nei tvirtina ieškovė, Komisija, apskaičiuodama pagalbos dalį kompensacijai už visuomenės aptarnavimą, neatsižvelgė į minėtą nuvertėjimą, o greičiau priešingai, kaip aiškiai matyti iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 257 punkto 11 lentelės, atėmė šios dotacijos sumą iš savo skaičiavimo. Per posėdį, paklausta Pirmosios instancijos teismo, ieškovė aiškiai patvirtino klaidingai supratusi skundžiamą sprendimą šiuo klausimu.
- 151 Iš to matyti, kad į 53,48 milijono eurų sumą, Komisijos pripažintą atitinkančia SNCM sąnaudas už visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus maršrutais į Korsiką nuo 1991 m. iki 2001 m., nėra įskaičiuotas *Liamone* nuvertėjimas.
- 152 Antra, dėl galimo laivyno, vykdančio visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus, kapitalo prieaugio ieškovė konstatuoja, kad penkių laivų, vykdančių visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus, rinkos vertė 2001 m. gruodžio 31 d. buvo 22,2 milijono eurų didesnė už jų apskaitinę vertę. Ieškovė mano, kad nuo 1991 m. iki 2001 m. negautos pajamos iš maršruto į Korsiką, kurios, Komisijos manymu, atitinka kompensaciją už visuomenės aptarnavimą, taip pat turėtų būti atimtos iš šio kapitalo prieaugio sumos.
- 153 Šiuo klausimu pirmiausia, niekam neneigiant, konstatuotina, kad nurodytas nuslėptas kapitalo prieaugis nebuvo įrašytas į SNCM 2000 m. ir 2001 m. sąskaitose,

patikrintose apskaitininkų. Iš tikrųjų, kaip tvirtina Komisija ir kaip ieškovė pati patvirtino per posėdį, taikant bendruosius apskaitos principus, ypač atsargumo principą, įmonė neturi teisės balanse perskaičiuoti turto remdamai tuo, kad jo rinkos vertė yra didesnė už apskaitinę vertę. Remdamai tais pačiais principais, įmonė turi surašyti pirmalaikio nuvertėjimo aktą, kai turto rinkos vertė yra mažesnė už apskaičiuotą vertę.

154 Akivaizdu, kad ieškovė kitais kaltinimais bendrai tvirtina, jog, priimant skundžiamą sprendimą, Komisijos turėta išankstinė finansinė atskaitomybė skyrėsi nuo galutinės ekspertų patvirtintos finansinės atskaitomybės, su kuria galima buvo susipažinti jau po to, kai buvo priimtas minėtas sprendimas. Vis dėlto konstatuotina, kad ieškovė nepateikė jokių tai patvirtinančių dokumentų ir nenurodė, kuo išankstinė finansinė atskaitomybė skyrėsi nuo galutinės patvirtintos finansinės atskaitomybės.

155 Taip pat pabrėžtina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 272 punkte komisija nurodė, jog du iš penkių iki 2002 m. vykdytųjų visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus laivų buvo įkeisti, o kitiems trimis laivams kompanija nerado bankų, kurie sutiktų juos priimti kaip garantiją. Šiuo klausimu Komisija konstatuoja: „kompanijos įsiskolinimų lygis ir sunkumas pačiai save finansuoti, nurodytas toliau, vos leidžiantis užtikrinti esamą skolą, neleidžia bankui, veikiančiam kaip privatus kreditorius, rinkos sąlygomis pasiūlyti SNCM papildomą kreditą. Tokio kreditoriaus rizika, kad SNCM laiku nemokės skolos, yra labai didelė, atsižvelgiant į pastarosios finansinius resursus. Panašūs sunkumai neleistų SNCM pasinaudoti galimomis „lease-back“ operacijomis įsiskolinimui sumažinti. Komisijos patirtis laivų ar lėktuvų arešto srityje rodo, kad tai praktiškai sunku įgyvendinti, kai turtas naudojamas nacionalinio ar regioninio intereso maršrutams“. Konstatuotina, kad, jei ieškovė ginčija šiuos tvirtinimus, grįsdama kaltinimus nepateikia jokie konkretaus tai neigiančio įrodymo.

- 156 Galiausiai, nors ieškovė tvirtina, kad SNCM, siekdama atskleisti papildomas pajamas, turėjo įvertinti nurodytą kapitalo prieaugį ir sumažinti nuostolius, atsiradusius dėl visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų vykdymo, šie tvirtinimai yra atmestini, nes tai būtų sąlygoję pardavimą laivų, SNCM reikiamų visuomenės aptarnavimo įsipareigojimams vykdyti.
- 157 Tokiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad Komisija, apskaičiuodama kompensaciją už visuomenės aptarnavimo įsipareigojimą, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, neatsižvelgdama į paslėptą laivų, vykdančių visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus, kapitalo prieaugį.
- 158 Priešingai nei tvirtina ieškovė, iš to negalima daryti išvados, kad nebuvo jokio ryšio tarp metodo, pateikto sprendime 2002/149. Iš tikrųjų, kaip matyti iš minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 102 punkto, Komisija, vertindama nuostolius dėl visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų vykdymo, atsižvelgė tik į realizuotą trijų laivų, perleistų 1991–1999 metais, kapitalo prieaugį. Tačiau iš minėto sprendimo negalima daryti išvados, kad Komisija taip pat atsižvelgė į kitų laivų, kurie nebuvo perduoti, nuslėptą kapitalo prieaugį. Nors Komisija sprendime 2002/149 ir pataisė SNCM apskaitos, susijusios su maršrutu į Korsiką, rezultatus, įrašydama kapitalo prieaugį, neįrašytą šio maršruto skyriuje, nes buvo kituose atskaitomybės skyriuose, visa kita situacija tokia pati kaip ir nagrinėjamoje byloje, kurioje ieškovė prieštarauja Komisijai nepataisius SNCM atskaitomybės, atsižvelgiant į galimai kitose sąskaitose neįrašytą kapitalo prieaugį.
- 159 Dėl ieškovės nurodytos aplinkybės, kad Komisija, apskaičiuodama restruktūrizavimo sąnaudas, atsižvelgė į *Liamone* nuvertėjimą, konstatuotina, kad ši aplinkybė, kaip jau buvo minėta, susijusi su apskaitos taisyklių, kurių neginčijo ieškovė, griežtu taikymu.

- 160 Trečia, dėl tariamo SNCM nuostolių padidėjimo 2000–2001 m. konstatuotina, kad visiškai nepaneigtas skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 256 punkte išdėstytas tvirtinimas, jog SNCM 1991–2001 m. patyrė didelį nuostolį maršrutuose į Korsiką, vykdydama visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus; ši aplinkybė, darant prielaidą, kad ji teisinga, patvirtina minėtą teigimą ir todėl negali užginčyti skundžiamo sprendimo teiginių dėl pagalbos dalies, atitinkančios kompensaciją už visuomenės aptarnavimą.
- 161 Todėl visi ieškovės kaltinimai ir argumentai dėl kompensacijos už visuomenės aptarnavimą nustatymo yra atmestini.

Dėl priežasčių, dėl kurių SNCM pateko į sunkią padėtį, analizės

- 162 Ieškovė šioje byloje tvirtina, kad SNCM sunkumai atsirado ne dėl visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų, bet dėl perteklinio pasiūlymo, atsiradusio dėl per didelių investicijų į naujus laivus politikos.
- 163 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad pagal gairių 33 punktą „restruktūrizavimo plane turi būti apibūdintos aplinkybės, dėl kurių bendrovė pateko į sunkią padėtį – tai turėtų tapti pagrindu įvertinant siūlomų priemonių tinkamumą“.
- 164 Iš to matyti, kad, kaip teisingai tvirtina Komisija, SNCM sunkumų priežasčių analizė pateikta skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 263–281 punktuose,

kartu nagrinėjant SNCM laivų pirkimo politiką, bendrą darbo užmokesčių fondą, veiklos pirkinių fondą ir visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų našta, siekiant patikrinti siūlomų priemonių adekvatumą, užkertant kelią sunkumams ir užtikrinant nagrinėjamos įmonės gyvybingumo atkūrimą.

165 Todėl šiuo atveju ieškovės pateikti kaltinimai, susiję su SNCM pertekliniu pasiūlymu, gali atskleisti skundžiamo sprendimo trūkumus tik jei įrodytų, kad skundžiamame sprendime numatytos priemonės neadekvačios pašalinti Komisijai šiuo klausimu kilusias abejones.

166 Šiuo klausimu primintina, kad skundžiamame sprendime Komisija, konstatuojamosios dalies 333 punkte nurodžiusi, jog „restruktūrizavimo plane numatytas laivyno sumažinimas turi būti <...> subalansuotas atsižvelgiant į SNCM ankstesnių metų laivų pirkimo politiką“, skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 336–339 punktuose tvirtina, kad, nekonstatuojant SNCM perteklinio pasiūlymo ar jo neskaičiuojant, buvo teisinga SNCM be įsipareigojimo perduoti keturis laivus pagal priimto restruktūrizavimo planą, konstatuojamosios dalies 97–101 ir 315 punktuose nustatyti tris papildomas sąlygas pajėgumo sumažinimui, t. y. SNCM grupės laivyno apribojimas iki dabartinio laivų skaičiaus perdavus keturis laivus, draudimas SNCM tam tikrą laikotarpį atnaujinti laivyną ir metinio skaičiaus rotacijų ribojimas tam tikruose maršrutuose į Korsiką. Pagal gairių 35 ir 36 punktus šios sąlygos atspindi Komisijos tikslą, išreikštą skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 311–317 punktuose, sušvelninti nepalankias pagalbos pasekmes konkurentams, apribojant SNCM veiklą istorinėje rinkoje, t. y. maršrute į Korsiką.

- 167 Nors tokiais kaltinimais ieškovė tvirtina, kad SNCM pasiūlymas yra per didelis, konstatuotina, jog ji nepaaiškina, kaip Prancūzijos valdžios institucijų įsipareigojimas dėl keturių laivų perdavimo ir minėtos Komisijos nustatytos papildomos sąlygos negali adekvačiai užkirsti kelio nurodytam pajėgumų pertekliui.
- 168 Tokiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad ieškovės kaltinimai šiam klausimui neturi reikšmės.
- 169 Bet kuriuo atveju šie kaltinimai neturi pagrindo.
- 170 Pirmiausia tvirtinimas, kad Komisija skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 271 punkte nustatė, jog SNCM per paskutinius metus nelabai rūpinosi laivyno atnaujinimu, remdamasi laivų švartavimo vietų vertinimu, o ne SNCM pajėgumų siūlomų vietų laivuose atžvilgiu, yra atmestinas.
- 171 Vertindama laivų švartavimosi vietų skaičių Komisija iš tikrųjų siekė patikrinti ne SNCM perteklinį pasiūlymą, o, kaip aiškiai matyti iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 270 punkto ir iš sprendimo pradėti procedūrą III 2 punkto, sprendimų pirkti kompaniją racionalumą, kad įsitikintų, jog praeities nuostoliai neatsirado dėl kitų nei visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų vykdymas 1991–2001 m. priešasčių. Taip pat išnagrinėjusi SNCM laivų švartavimosi vietų skaičių ir konstatavusi, kad SNCM nesiėmė išskirtinių veiksmų, Komisija skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 272 punkte išnagrinėjo SNCM įsiskolinimą, susijusį su laivų pirkimu.

172 Iš to matyti, kad ieškovės kaltinimas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu.

173 Bet kuriuo atveju konstatuotina, kad ieškovės pateikti duomenys dėl laivų pajėgumų vietų atžvilgiu vertinimo paneigia tvirtinimą, nes iš vertinimo aiškiai matyti, be to, jai pačiai neginčijant, kad šis pajėgumas sumažėjo pardavus keturis laivus po to, kai buvo renovuoti ir nupirkti kiti trys laivai. Šiuo klausimu dublike išdėstytas tvirtinimas, kad bendras trijų naujų laivų pajėgumas vietų atžvilgiu yra didesnis nei senojo laivyno, nenagrinėtinas kaip nesvarbus, nes nurodytas vidutinis pajėgumas yra tik teorinis ir visiškai neatspindi realaus SNCM laivų pajėgumo.

174 Dėl tvirtinimo, kad šis vietų sumažinimas neproporcingas SNCM maršrutų skaičiaus sumažėjimui ir ypač pasireiškia atsižvelgiant į nurodytą SNCM apyvarčios sumažėjimą, visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų sumažėjimą ir ieškovės vykdomų maršrutų skaičiaus padidėjimą, primintina, kad jis netinkamas, nes būtent dėl šių motyvų Komisija, nekonstatuodama SNCM perteklinio pasiūlymo ar jo neskaičiuodama, manė esant būtina sumažinti SNCM pajėgumą, nustatydama įvairias sąlygas. Dar kartą pabrėžtina, kad nors ieškovė prieštarauja Komisijai nekonstatavus SNCM perteklinio pajėgumo, neginčija, kad Komisija ėmėsi priemonių konkurentų naudai.

175 Bet kuriuo atveju ieškovė negali įrodyti SNCM pajėgumo pertekliaus, nurodydama, kad laive *Pascal Paoli*, plaukiojančiame maršrutu Marselis–Bastija, yra daugiau vietų, nei numatyta 2002 m. susitarime. Iš minėto susitarimo I priedo aiškiai matyti, kad susitarimas numato minimalų vietų skaičių, kad būtų užtikrintas minimalus, t. y.

„bazinis“, aptarnavimas. Be to, Komisija, neneigiant ieškovei, nurodė, kad *Pascal Paoli* kabinų skaičius griežtai atitiko visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus.

- 176 Antra, dėl tvirtinimo, kad SNCM nuostoliai padidėjo 2000 m. ir 2001 m., t. y. tais metais, kai buvo pristatytas *Liamone* ir užsakytas *Danielle Casanova*, konstatuotina, kad ieškovė nepateikia jokie konkretaus įrodymo, leidžiančio nustatyti priežastinį ryšį tarp minėtų aplinkybių ir SNCM nuostolių padidėjimo.
- 177 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, visi kaltinimai dėl priežasčių, dėl kurių SNCM pateko į sunkią padėtį, analizės yra atmestini.

Dėl gairių laikymosi

- 178 Ieškovė tvirtina, kad Komisija padarė fakto ir akivaizdžią vertinimo klaidą dėl sąlygų, išvardytų gairėse, susijusių su sunkumus patiriančios įmonės apibrėžimu, gyvybingumo atkūrimo vertinimu, konkurencijos iškreipimų vengimu ir minimumu apsiribojančia pagalba, laikymusi.
- 179 Pirmiausia pabrėžtina, kad šiais kaltinimais ieškovė siekia įrodyti, jog Komisija keturias minėtoms atvejais pažeidė sąlygas, išvardytas gairėse, nekeldama klausimo dėl gairių teisėtumo EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto atžvilgiu.

- 180 Tokiomis aplinkybėmis nagrinėjant šiuos kaltinimus turi būti patikrinta, ar Komisija laikėsi savo gairių, ir negali būti nagrinėjamas minėtų sąlygų teisėtumas EB sutarties atžvilgiu. Nesant šiuo klausimu ieškovės argumentų, toks klausimas neįeina į ieškinio pagrindus, kuriuos Pirmosios instancijos teismas gali ar turi nagrinėti savo iniciatyva (žr., be kita ko, 52 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 67 punktą).
- 181 Remiantis šiuo pirminiu pastebėjimu, reikia vertinti ieškovės pateiktus kaltinimus ir argumentus, siekiant įrodyti, kad skundžiamas sprendimas pažeidžia gaires.

— Dėl SNCM kaip sunkumus patiriančios įmonės apibrėžimo

- 182 Ieškovė šioje byloje prieštarauja Komisijai dėl to, kad ši, atsižvelgdama į SNCM kapitalo praradimą, remdamasi turto apskaitine verte bei neatsižvelgdama į galimybę mobilizuoti tam tikrą turtą, konstatavo, jog SNCM yra sunkumus patirianti įmonė.
- 183 Primintina, kad nors Bendrijoje ir nėra bendrai naudojamo sunkumus patiriančios įmonės apibrėžimo, tačiau gairių 4 punkte Komisija sunkumus patiriančia įmone laiko tokią įmonę, „kuri nei naudodamasi savo ištekliais, nei savininkų, akcininkų ar kreditorių lėšomis nesugeba sumažinti nuostolių, kurie, institucijoms neįsikišus, artimiausiu arba vidutinės trukmės laikotarpiu beveik neabejotinai priverstų ją nutraukti veiklą“.

184 Pagal gairių 5 punkto a papunktį Komisija tvirtina, kad „šiose gairėse sunkumus patiriančia įmone laikoma įmonė apskritai, nesvarbu, kokio dydžio <...> bendrovė, kurios nariai turi ribotą turtinę atsakomybę, kai prarasta daugiau nei pusė bendrovės ataskaitose nurodyto kapitalo ir daugiau kaip vienas ketvirtadalis to kapitalo – per pastaruosius 12 mėnesių“. Be to, gairių 6 punkte Komisija nurodo:

„Įmonė gali būti laikoma patiriančia sunkumus, jei jai būdingi augantys nuostoliai, mažėjanti apyvarta, didėjančios atsargos, pajėgumų perteklius, mažėjantys grynujų pinigų srautai, augančios skolos, didėjančios palūkanos ir mažėjanti arba nulinė grynojo turto vertė. <...> Bet kuriuo atveju sunkumus patiriančiai įmonei gali būti teikiama pagalba tik tada, jei akivaizdu, kad savo ištekliais arba savininkų ar akcininkų lėšomis ji negali atsigaivinti.“

185 Iš to matyti, kad nors pagal gaires įmonė „bet kuriuo atveju“ laikoma sunkumus patiriančia įmone, kai prarasta didelė kapitalo dalis, niekas netrukdo įmonei kitais jau išvardytais būdais įrodyti turint finansinių sunkumų gairių prasme, jei ji neprarado didelės savo kapitalo dalies.

186 Šioje byloje Komisija konstatavo, kad SNCM atitiko sąlygas, numatytas gairių 5 punkto a papunktyje ir 6 punkte. Taip pat skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 291 punkte konstatavusi, kad SNCM prarado daugiau nei pusę savo kapitalo, kurio daugiau nei vieną ketvirtadalį prarado per pastaruosius metus, skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 292–294 punktuose Komisija nurodė, kad kiti požymiai įrodo, jog SNCM buvo sunkumus patirianti įmonė gairių prasme. Šiuo klausimu Komisija nurodė išaugusius nuostolius, apyvartos mažėjimą, augančias skolas, didėjančias palūkanas, kapitalo mažėjimą, savų lėšų, atsižvelgiant į

dydį, finansinius poreikius ir nekilnojamą turtą, mažumą ir grynųjų pinigų srautų mažėjimą. Skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 295 punkte Komisija nurodė, kad Prancūzijos valdžios institucijos jai patvirtino, jog bankai atsisakė suteikti paskolas SNCM dėl įsiskolinimų net ir tada, kai pastaroji pasiūlė įkeisti paskutinius savo laivus.

187 Tačiau konstatuotina, kad nors šiais kaltinimais ieškovė ginčija, kad nėra gairių 5 punkto a papunktyje numatytos sąlygos, vis dėlto neginčija pastarųjų skundžiamo sprendimo tvirtinimų.

188 Be to, ieškovė tvirtina, kad SNCM 2002 m. rodikliai nebuvo patvirtinti auditorių. Vis dėlto konstatuotina, kad šis tvirtinimas nebuvo pagrįstas jokių konkrečių įrodymu.

189 Nors ieškovė šiuo kaltinimu prieštarauja Komisijai, kad ši, priimdama skundžiamą sprendimą, rėmėsi išankstinėmis ataskaitomis, neginčijama aplinkybe, aiškiai išdėstyta skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 17 ir 293 punktuose, pakanka konstatuoti, kad ieškovė nepateikė šiuo klausimo jokio įrodymo, leidžiančio nustatyti, kad galutinė finansinė atskaitomybė skiriasi nuo išankstinės finansinės atskaitomybės.

190 Tvirtinimai dėl SNCM metinės finansinės atskaitomybės nepagrįsti ir todėl atmestini.

191 Dėl skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 293 ir 294 punktuose išdėstytų bruožų konstatuotina, kad ieškovė ginčija tik Komisijos atliktą tyrimą dėl SNCM grynųjų pinigų srautų. Tačiau pastebėtina, kad kiti skundžiamame sprendime nurodyti požymiai, ypač nuostolių ir skolų dydis, gali būti pagrindas, SNCM pripažįstant sunkumus patiriančia įmone. Akivaizdu, kad pastabose dėl įstojimo į bylą ieškovė pirmą kartą ginčija SNCM skolų dydį, tačiau nenurodo, kaip klaida galėtų pakeisti Komisijos tyrimą dėl SNCM kaip sunkumus patiriančios įmonės. Tačiau savo raštuose ieškovė daug kartų pabrėžė, kad SNCM skolų išaugimas 2000–2001 m. atsirado dėl per didelio investavimo į laivus.

192 Šie bruožai bet kuriuo atveju negali būti paneigti aplinkybių, kad SNCM įsivėlė į įkainių karą, pirmą kartą nurodytą triplike. Iš tikrųjų toks elgesys visai nėra nesuderinamas su finansiniais sunkumais. Tai, kad SNCM buvo nustačiusi labai mažas kainas, galimai mažesnes už sąnaudas, galėjo sustiprinti jos kaip sunkumus patiriančios įmonės statusą, nes tokiu elgesiu siekiama finansinių nuostolių. Aplinkybė, taip pat nurodyta triplike, kad SNCM 2003 m. paskyrė naują generalinį direktorių, neturi jokios reikšmės, nagrinėjant skundžiamo sprendimo teisėtumą, nes tai įvyko jau po minėto sprendimo priėmimo.

193 Galiausiai dėl tvirtinimo, kad, priešingai nei skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 295 punkte konstatavo Komisija, kai kurie laivai galėjo būti panaudoti ir pateikti kaip garantija bankams, konstatuotina, jog tai nebuvo patvirtinta jokio konkrečiu įrodymu. Be to, pastabose dėl įstojimo į bylą ieškovė šiuo klausimu nurodė, kad pagal SNCM atsiliepimą dėl įstojimo į bylą ši kompanija 2001 m. pabaigoje gavo 22,5 milijono eurų kreditą ir kad ji 2002 m. galėjo gauti 40 milijonų trumpalaikį kreditą. Vis dėlto Pirmosios instancijos teismui paklausus, SNCM per posėdį paaiškino, kad minėtas „kreditas“ iš tikrųjų yra jau egzistuojančio kredito, visiškai išnaudoto skundžiamo sprendimo priėmimo dieną, dalis. Konstatuotina, kad ieškovė neginčijo šio paaiškinimo, taip pat patvirtinto skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 272 punkte, kuriame Komisija išdėstė, kad, atsižvelgiant į

SNCM išiskolinimą ir mažus grynųjų pinigų srautus, joks bankas, veikiantis kaip privatus kreditorius rinkos sąlygomis, negalėjo pasiūlyti „papildomos“ jau suteiktos SNCM paskolos. Bet kuriuo atveju tai, kad SNCM galėjo ar būtų galėjusi gauti bankų paskolas 2002 m., negali turėti įtakos aplinkybei, kad skundžiamo sprendimo priėmimo dieną Komisija konstatavo, jog vis dėlto bankai atsisakė SNCM suteikti naujas paskolas. Tokiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 295 punkte pateiktas tvirtinimas, išdėstytas ir minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 272 punkte, turi būti laikomas nustatytu.

¹⁹⁴ Iš to matyti, kad SNCM yra sunkumus patirianti įmonė gairių prasme, ir tai nustatyta remiantis skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 293 ir 294 punktuose išvardytais bruožais.

¹⁹⁵ Todėl ieškovės kaltinimai, kuriais ji siekia užginčyti Komisijos tvirtinimus dėl SNCM kapitalo praradimo, neturi reikšmės.

¹⁹⁶ Bet kuriuo atveju šiuo klausimu pastebėtina, kad nors ieškovė prieštarauja Komisijai dėl per daug įvertinto SNCM turto, taikant griežtą apskaitos metodą, pagrįstą turto apskaitine verte, neatsižvelgiant į šio turto rinkos vertę dėl galimybės mobilizuoti tam tikras jo dalis, ji nenurodo, kaip atsižvelgimas į turto rinkos vertę galėtų sąlygoti visiškai kitokį sprendimą nei skundžiamas, žinant, kad, priešingai nei nurodė ieškovė, SNCM neprarado pusės savo kapitalo ir ketvirtadalis šio kapitalo nebuvo prarastas per pastaruosius metus. Priešingai, savo pastabose dėl įstojimo į bylą ieškovė pripažįsta, kad buvo prarasta ketvirtadalis kapitalo per pastaruosius 12

mėnesių. Be to, nors, kaip tai jau buvo nurodyta, ieškovė tvirtina, kad tam tikri laivai buvo naudojami ir galėjo būti įkeisti bankams, nepateikia jokių skaičių ar konkrečių įrodymų, patvirtinančių šį teiginį, išskyrus SNCM pačios pateiktus įrodymus, kurie, kaip tai nurodyta šio sprendimo 193 punkte, negali paneigti skundžiamame sprendime šiuo klausimu pateikto tyrimo.

197 Iš to matyti, kad ieškovės kaltinimai dėl SNCM prarasto kapitalo yra nereikšmingi ir neatitinka faktinių aplinkybių.

198 Remiantis šiais motyvais, ieškovės pateikti kaltinimai ir argumentai dėl SNCM kaip sunkumus patiriančios įmonės statuso yra atmestini.

— Dėl gyvybingumo atkūrimo

199 Ieškovė kaltina Komisiją, kad ši nenumatė tarpinės galimybės tarp SNCM tolesnės veiklos gavus pagalbą ir šios įmonės uždarymo nesuteikus pagalbos.

200 Konstatuotina, kad tokie kaltinimai susiję su klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu. Iš tikrųjų, kaip teisingai tvirtina Komisija, skundžiamu sprendimu nesiūloma nei viena iš ieškovės nurodytų kraštutinių galimybių, tačiau šis sprendimas, kaip tvirtina ir ieškovė, pasirinko tarpinį sprendimą.

- 201 Taip pat pabrėžtina, kad pagal skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 300–302 punktus, siekiant užtikrinti SNCM gyvybingumo atkūrimą, buvo uždrausta perkelti veiklą į Šiaurės Afriką, atsižvelgiant į rinkos augimo perspektyvas, ir, antra, nutraukti veiklą, kuri net ir po restruktūrizavimo būtų buvusi nuostolinga, ypač *Corsica Marittima* vykdomas maršrutas tarp Italijos ir Korsikos.
- 202 Be to, siekdama išvengti nederamo konkurencijos iškreipimo, skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 315–317 punktuose Komisija nurodė SNCM ne tik uždaryti maršrutą tarp Italijos ir Korsikos, bet ir beveik visai atsisakyti maršruto tarp Tulono ir Korsikos, nuo 2003 m. apribojo rotacijų skaičių kiekvieneriais metais, ypač maršruto tarp Nicos ir Korsikos, ir nurodė parduoti keturis laivus. Taip pat Komisija, siekdama išvengti, kad SNCM nenaudotų grynųjų pinigų pertekliaus agresyviai, rinką iškreipiančiai veiklai, manė esant būtina uždrausti finansuoti naujus investicinius projektus, susijusius su veiklos perkėlimu į Šiaurės Afriką, net esančių laivų pakeitimu.
- 203 Galiausiai, siekdama apsaugoti visuomenės interesą, Komisija skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 331–367 punktuose nustatė SNCM tam tikras priemones, ribojančias jos pajėgumus ir neleidžiančias taikyti agresyvios įkainių politikos. Šiuo klausimu pabrėžtina, kad Komisija be jau minėtų priemonių dėl rotacijos ir investavimo įpareigojo SNCM apriboti laivyną dabartiniu laivų skaičiumi, perdavus keturis laivus atsisakyti nestrateginių investicijų ir uždraudė taikyti „price-leader“ strategiją; šios sąlygos taip pat išvardytos skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2–5 straipsniuose.
- 204 Iš to darytina išvada, kad, neleidama SNCM vykdyti jos nusistovėjusios veiklos, suteikdama nagrinėjamą pagalbą Komisija priėmė sprendimą, kuriuo nurodė SNCM

padaryti esminius dalies veiklos pakeitimus, kad galėtų gauti minėtą pagalbą. Tokiomis aplinkybėmis ieškovės kaltinimai šiuo klausimu yra atmestini.

205 Kiek šiais kaltinimais ieškovė, remdamasi bendra gyvybingumo atkūrimo tyrimo kritika, ginčija SNCM veiklą maršrutu tarp Nicos ir Korsikos, kuriame ji tiesiogiai konkuruoja su SNCM, pastebėtina, kad nors ieškinyje ieškovė prieštaravo Komisijai dėl to, jog ši nenurodė SNCM visiškai atsisakyti maršruto tarp Nicos ir Korsikos, ji dublike epizodiškai tvirtina, kad Komisija turėjo įpareigoti SNCM apriboti savo veiklą šiame maršrute.

206 Tačiau nors ieškovė kritikuoja skundžiamą sprendimą dėl to, kad Komisija turėjo įpareigoti SNCM apriboti savo veiklą maršrute tarp Nicos ir Korsikos, pakanka konstatuoti, jog ši kritika susijusi su klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu, nes, kaip matyti iš to, kas jau pasakyta, Komisija nustatė SNCM priemones, ribojančias jos veiklą šiame maršrute, apribodama rotacijų galimybes. Todėl Komisijos nustatytos sąlygos vertinimas kaip metinių maršrutų sumažėjimas, o ne kaip visų maršrutų sumažinimas, yra nereikalingas, nes bet kuriuo atveju šia sąlyga buvo apribota SNCM veikla iš Nicos. Ieškovės kaltinimas šiuo klausimu yra atmestinas kaip neatitinkantis faktinių aplinkybių.

207 Antra, nors ieškovė kritikuoja skundžiamą sprendimą dėl to, kad Komisija turėjo įpareigoti SNCM visiškai atsisakyti maršruto tarp Nicos ir Korsikos, primintina, kad Komisija šiuo klausimu skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 302 punkte paaikškino, jog, pirma, jei veikla iš Nicos būtų neiški, jos intensyvumas sumažėtų ir pirmalaikis *Liamone* nuvertėjimas 2001 m. palengvintų pozityvių rezultatų pasiekimą šiame maršrute, ir, antra, net apribota veikla iš Nicos būtų būtina dėl

kompanijos įsitvirtinimo visoje rinkoje. Be to, skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 338 punkte Komisija nurodė, kad jei pajėgumų srityje nenustatė drastiškesnių priemonių nei jau išvardytos, tai tik dėl numatomo maršrutų į Korsiką skaičiaus didėjimo ir rizikos, kad susidarys tiesioginio konkurento monopolija.

- 208 Pirmiausia konstatuotina, kad ieškovė neginčija skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 302 punkte išdėstytų motyvų, kad veiklos iš Nicos intensyvumas mažėja ir pirmalaikis *Liamone* nuvertėjimas 2001 m. palengvins pozityvių rezultatų šiame maršrute pasiekimą.
- 209 Antra, ieškovė, neginčydama motyvų dėl SNCM įsitvirtinimo visoje rinkoje, nurodo, kad jų nesupranta. Tačiau akivaizdu, kad šiais motyvais Komisija pripažino, jog SNCM veikla maršrute Nica–Korsika būtina, siekiant sumažinti jos priklausomybę nuo istorinio maršruto tarp Marselio ir Korsikos, dėl kurio yra prisiimti visuomenės aptarnavimo įsipareigojimai. Tai matyti iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 302 punkto, kuris patikslina, kad persikėlimas į Šiaurės Afriką turėtų sumažinti kompanijos priklausomybę nuo šio istorinio maršruto. Šiuo klausimu pabrėžtina, kad, priešingai nei tvirtina ieškovė, SNCM išlieka pažeidžiama Marselyje, nes 2002 m. susitarimas baigia galioti 2006 m., ir kad ji neturi jokių išskirtinių teisių šiame maršrute. Taip pat konstatuotina, kad ieškovė pasitraukė iš konkurso dėl 2002 m susitarimo pasirašymo. Be to, ieškovė rimtai neginčijo būtinybės SNCM diversifikuoti savo kainas, nes jos veikla apima keturis maršrutus į Korsiką. SNCM, neginčijant ieškovei, šiuo klausimu paaiškino, kad kaidaug maršrutų vykdoma iš Marselio į Nicą (arba atvirkščiai), veiklos iš Nicos atsisakymas būtų turėjęs neigiamų pasekmių ir veiklai iš Marselio. Taip pat, kaip matyti iš ieškovės neginčyto skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 205 punkto, Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžė, kad maršrutai iš Nicos ir iš Marselio papildo vienas kitą ir kad SNCM turi nustatyti ekvivalentiškas kainas, atsižvelgdama į ieškovės veiklą iš keturių kontinentinių uostų.

- 210 Pastabose dėl įstojimo į bylą pateiktas kaltinimas, kad nerentabilių maršrutų aptarnavimas pateisinamas rentablesniu maršrutų buvimu, remiasi dvigubu neįrodytu teiginiu. Pirma, dėl motyvų, kurie išsamiai bus išdėstyti toliau, ieškovė visiškai neįrodo, kad maršrutas iš Nicos nerentabilus. Antra, dėl maršruto iš Marselio konstatuotina, kad, priešingai nei tvirtina ieškovė, ne tik jo rentabilumas negali sumažinti tariamo šio maršruto monopolio, nes SNCM jame neturi jokios išskirtinės teisės, tačiau ieškovė taip pat nepripažįsta, kad 2002 m. susitarimas skirtas tik kompensuoti visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų šiame maršrute sąnaudoms, nesuteikiant SNCM jokių pelno garantijų. Be to, konstatuotina, kad jei ieškovės teiginys būtų teisingas, būtų sunkiai suprantama, kodėl ji pasirinko vykdyti veiklą iš Nicos ir atsisakė veiklos iš Marselio.
- 211 Trečia, dėl Komisijos nurodytos monopolijos rizikos, nors ji susijusi tik su maršrutu iš Nicos, primintina, kad Pirmosios instancijos teismas jau nusprendė, kad Komisija, įgyvendindama plačius vertinimo įgaliojimus, teisėtai galėjo manyti, jog įmonės buvimas būtinas, siekiant išvengti oligopolinių struktūrų atitinkamoje rinkoje (138 punkte minėto sprendimo *Kneissl Dachstein prieš Komisiją* 97 punktas).
- 212 Tačiau šioje byloje konstatuotina, kad ieškovė, neginčydama, jog dabar ji – vienintelė SNCM konkurentė maršrutu tarp Nicos ir Korsikos, o SNCM veiklos nutraukimas suteiktų jai monopolį, tik tvirtina, kad *Moby Lines* bei kitos Italijos kompanijos galėtų pradėti veiklą šiuo maršrutu. Vis dėlto pastebėtina, kad nei *Moby Lines*, nei jokia kita ieškovės nurodyta kompanija dabar nevykdo veiklos maršrutais tarp žemyninės Prancūzijos ir Korsikos. Be to, ieškovė nepateikia jokio įrodymo, galinčio pagrįsti tvirtinimą, kad laivybos kompanijos planuotų pradėti veiklą šiais maršrutais. Tokiomis aplinkybėmis ieškovės tvirtinimai negali paneigti Komisijos išvadų dėl ieškovės monopolijos rizikos jūrų kelyje Nica–Korsika.

- 213 Nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų negali paneigti Komisijos išvadų dėl būtinybės SNCM tęsti veiklą jūros kelyje Nica–Korsika.
- 214 Dėl tariamo šio jūrų kelio nuostolingumo struktūriniu atžvilgiu konstatuotina, kad ieškovė ne tik nepagrindė savo tvirtinimo konkrečiais įrodymais, bet ir jos nepertraukiama veikla nuo 1999 m. šiuo jūrų keliu tvirtinimą paneigia. Šiuo klausimu pabrėžtina, kad ieškovė nesiliovė didinusi savo pajėgumų ir, kaip pati pabrėžė dublike, 2000–2004 m. jos perkėlimai į Korsiką išaugo 109 %. Be to, ieškovė ieškinyje nurodo, kad dvylikto laivo užsakymas leis jai 70 % padidinti savo pajėgumus aptarnaujant Prancūzijos jūrų kelius. Taip pat Komisija skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 65 ir 86 punktuose, neneigiant ieškovei, konstatavo, kad maršrutus į Korsiką pradėjo vykdyti 2001 m., taikydama agresyvią politiką šioje rinkos dalyje, ir kad tokia strategija vertė siūlyti didesnę vietų skaičių vienerius ar dvejus metus, kad pritrauktų naujus klientus.
- 215 Dėl tvirtinimo, kad SNCM veikė nuostolingai konkurencinguose jūrų keliuose, konstatuotina, jog tai grindžiama neįrodytais teiginiais. Konstatuotina, kad ieškovės klausimai dėl priežasties, kodėl SNCM nenumatė restruktūrizavimo plano nuo 1992 m., kai buvo aišku, kad kabotažo liberalizavimas įsigalios nuo 1999 m., yra nereikalingi. Iš tikrųjų, kai į Komisiją 2002 m. buvo kreiptasi dėl restruktūrizavimo plano, ji turėjo priimti sprendimą tik dėl jo. Aplinkybė, kad toks planas tam tikrais atvejais galėjo būti pateiktas anksčiau, yra tik teorinė prielaida ir negali turėti įtakos skundžiamo sprendimo teisėtumui. Bet kuriuo atveju SNCM nebuvo priekaištaujama dėl to, kad ji bandė prisitaikyti prie naujos konkurencinės aplinkos, pirmiausia remdamasi savo resursais, neprašydama pagalbos restruktūrizavimui, be to, nebuvo įrodyta, kad, remiantis gairėmis, ji galėjo būti teisėtai suteikta.

- 216 Be to, dėl tvirtinimo, kad SNCM negalėjo konkurencinėmis sąlygomis vykdyti savo veiklos be subsidijų, konstatuotina, jog toks tvirtinimas nėra įrodytas. Šiuo klausimu pabrėžtina, kad tik nuo 2002 m. SNCM veikia jūrų kelyje tarp Nicos ir Korsikos be jokių įsipareigojimų dėl visuomenės aptarnavimo ir negaudama su juo susijusių kompensacijų. Be to, ieškovė ieškinyje pati nurodo, kad SNCM, eksploatuodama tris laivus, pelningai veikia Šiaurės Afrikoje, jūrų kelyje, kuriam nėra prisiimta jokių visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų.
- 217 Galiausiai dėl tariamo rinkos į Korsiką pajėgumų pertekliaus primintina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 82–87 ir 313 punktuose Komisija, remdamasi Prancūzijos valdžios institucijų pateikta rinkos analize, nusprendė, kad maršrute į Korsiką nėra pajėgumų pertekliaus.
- 218 Nė vienas iš ieškovės pateiktų įrodymų negali paneigti šios išvados. Priešingai, kadangi, kaip jau buvo konstatuota, pati ieškovė pabrėžė, kad 2000–2004 m. padidino perkėlimų skaičių 109 % ir kad dvylikto laivo užsakymas leis jai padidinti pajėgumus Prancūzijos jūrų keliuose 70 %, tvirtinimas, kad rinkoje susidarys pajėgumų perteklius, yra neįtikinamas. Be to, ieškovė nepateikia jokio įrodymo apie bendrą pajėgumą. Taip pat iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 170 punkto, kuris neginčijamas šiuo ieškiniu, matyti, kad per 2003 m. vasario 4 d. susirinkimą ieškovės atstovai nurodė, jog parkėlimų iš žemyninės Prancūzijos į Korsiką rinka „laikosi gerai ir 2000–2001 m. išaugo 17 %, o 2001–2002 m. išaugo 13 %“, patvirtindami taip pat Komisijos, besiremiančios Prancūzijos valdžios institucijų pateikta rinkos analize, skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 61 punkte nurodytą teiginį, kad rinka auga. Taip pat pabrėžtina, kad pagal ieškovės dublike pateiktus skaičius rinka 2000–2001 m. išaugo 6,6 %, 2001–2002 m. – 8,3 %, o, nors tai ir yra tam tikras sulėtėjimas, 2002–2003 m. išaugo 1 %. Šiuo klausimu pabrėžtina, kad didelis skirtumas tarp šių ir anksčiau nurodytų skaičių gali tik sukelti

abejones dėl ieškovės teiginio. Galiausiai dėl pastabose dėl įstojimo į bylą nurodytų skaičių, siekiant įrodyti keleivių skaičiaus sumažėjimą 2004 m. pradžioje konstatuotina, kad šie duomenys yra ne tik vėlesni nei skundžiamas sprendimas, tačiau ir pateikia tik vienerių metų situaciją, todėl negali paneigti augimo 2002–2006 m. prielaidų.

- 219 Iš to matyti, kad nė vienas iš ieškovės pareikštų kaltinimų negali įrodyti, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nenurodydama SNCM visiškai atsisakyti jūrų kelio Nica–Korsika.
- 220 Todėl visi ieškovės kaltinimai ir argumentai dėl gyvybingumo atkūrimo yra atmestini.

— Dėl nederamų konkurencijos iškraipymų vengimo

- 221 Ieškovė tvirtina, kad Komisija klaidingai įvertino konkurencijos iškraipymus dėl nagrinėjamos pagalbos suteikimo ir nekreipė dėmesio į tam tikrus iškraipymus, nustatytus nagrinėjant minėtą pagalbą.
- 222 Pirmiausia dėl konkurencijos iškraipymų dėl nagrinėjamos pagalbos suteikimo primintina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 312 punkte Komisija nurodė, jog, remiantis gairių 39 punktu, buvo būtina apriboti SNCM veiklą istorinėje rinkoje, t. y. maršrute į Korsiką, kur ji konkuravo su Bendrijos operatoriais, ko visiškai nebuvo Šiaurės Afrikos maršrutuose. Taip pat pagal

konstatuojamosios dalies 313–317 punktus nustačiusi, kad rinkoje nėra pajėgumų pertekliaus Komisija pripažino, jog pakaktų šių keturių SNCM veiklą rinkoje apribojančių konkurentams palankių adekvačių kompensacinių priemonių: uždaryti jūrų kelią tarp Italijos ir Korsikos, aptarnaujamą *Corsica Marittima*, beveik atsisakyti jūrų kelių tarp Tulono ir Korsikos, apriboti bendrą siūlomų vietų ir rotacijų kiekvieneriais metais nuo 2003 m. skaičių, ypač maršrute tarp Nicos ir Korsikos, ir parduoti keturis laivus. Be to, Komisija, siekdama išvengti, kad SNCM nenaudotų grynyjū pinigų pertekliaus agresyviai, rinką iškreipiančiai veiklai, manė esant būtina uždrausti finansuoti naujus investicinius projektus, išskyrus sąnaudas veiklai perkelti į Šiaurės Afriką, kaip tai numatyta restruktūrizavimo plane.

223 Šiais kaltinimais ieškovė, neginčydama laivų pardavimo ir beveik visiško veiklos atsisakymo iš Tulono, ginčija Komisijos išvadas dėl tvirtinimo, kad rinkoje nebuvo pajėgumų pertekliaus, dėl jūrų kelio Italija–Korsika uždarymo ir dėl rotacijų ribojimo.

224 Pirmiausia dėl rinkos pajėgumų pertekliaus konstatuotina, kad ieškovės argumentai šiuo klausimu jau buvo atnesti šio sprendimo 217 punkte. Atsakydama į Prancūzijos Respublikos pastabas dėl naujo laivo pirkimo 2004 m., ieškovė tik priduria, kad šis sprendimas buvo priimtas prieš SNCM rekapitalizaciją. Vis dėlto nepaisant fakto, kad ieškovė neįrodė, jog nebūtų pirkusi naujo laivo, jei būtų žinojusi apie rekapitalizacijos projektą, konstatuotina, kad, kaip matyti iš 2004 m. vasario 18 d. ieškovės Komisijai pateikto skundo dėl SNCM neteisėto pagalbos naudojimo, ieškovės pajėgumų didinimas jūrų kelyje iš Nicos prasidėjo ne naujo laivo įsigijimu 2004 m., tačiau buvo akivaizdus jau nuo 1996 m., kai buvo pastatyti trys greitaeigiai laivai, o 2001 m. – du ro–ro tipo greitaeigiai laivai, ir tai, kaip tvirtina ji pati, leido ieškovei 2004 m. padidinti savo pajėgumus šiame jūrų kelyje 18,17 %.

- 225 Antra, dėl jūrų kelio Italija–Korsika uždarymo, kaip nurodo ieškovė, nėra ginčijama, kad šis jūrų kelias buvo uždarytas nuo 2002 m. sausio mėn., prieš pradėdant įgyvendinti restruktūrizavimo planą. Vis dėlto ši aplinkybė negali turėti įtakos minėtą priemonę laikant konkurentams palankia kompensacine priemone, siekiant apriboti SNCM veiklą rinkoje, nes šio jūrų kelio atsisakymas buvo numatytas 2001 m. gruodžio 17 d. priimtame restruktūrizavimo plane, apie kurį Komisijai buvo pranešta 2002 m. vasario 18 d. Kaip teisingai nurodo Komisija, kiekvienas ūkio subjektas turi imtis būtinų priemonių, kad sumažintų žalą, netgi atsiradusią dėl konkurencijos. Šiuo klausimu paminėtina, kad, net jei tiesa, jog, kaip tvirtina ieškovė, restruktūrizavimo plane nebuvo nurodyta, kad nagrinėjamo jūrų kelio atsisakymas buvo konkurentams palanki kompensacinė priemonė gairių prasme, ši aplinkybė yra nesvarbi, nes akivaizdu, kad tokia priemonė iš esmės sumažinami konkurencijos iškreipimai dėl nagrinėjamos pagalbos.
- 226 Trečia, dėl rotacijų ribojimo matyti, kad kaltinimu šiuo klausimu ieškovė prieštarauja Komisijai, jog ši, nustatydamą šią priemonę, rėmėsi keleivių, perkeliamų iš žemyninės Prancūzijos į Korsiką ir atgal, skaičiumi, nurodytu skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 53 punkto 2 lentelėje, o ne realiai siūlomų vietų skaičiumi.
- 227 Šiuo klausimu nurodytina, kad pagal skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 5 straipsnį Komisija SNCM, kaip konkurentams palankią kompensacinę priemonę, nustatė laivų rotacijų per metus tam tikruose jūrų keliuose į Korsiką skaičiaus ribojimus „pagal (skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 104 punkto) 3 lentelę“. Nuoroda į skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 53 punkto 2 lentelę, išdėstančią rezoliucinės dalies 5 straipsnyje nurodytos sąlygos motyvus, daroma to paties sprendimo konstatuojamosios dalies 315 punkto 113 išnašoje pasitaikiusi rašybos klaida.
- 228 Todėl, priešingai nei teigia ieškovė, rotacijų apribojimas maršrutuose į Korsiką buvo nustatytas ne pagal pervežamų keleivių skaičių, o pagal perkėlimų skaičių. Taigi ieškovės tvirtinimas pagrįstas klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu.

- 229 Bet kuriuo atveju pastebėtina, kad nors skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 315 punkte Komisija nurodo, jog ji SNCM, kaip konkurentams palankią kompensacinę priemonę, nustatė siūlomų vietų „ir“ rotacijų kiekvieneriais metais nuo 2003 m. ribojimą, vis dėlto iš minėto sprendimo rezoliucinės dalies 5 straipsnio bei iš konstatuojamosios dalies 337, 363 ir 364 punktų, skirtų šiai sąlygai, matyti, kad SNCM buvo nustatytas tik metinio rotacijų skaičiaus ribojimas kaip pagalbos leidimo sąlyga. Be to, Pirmosios instancijos teismui paklausus, Komisija tai patvirtino per posėdį, todėl manytina, kad skundžiamas sprendimas nenustato SNCM jokių ribojimų pagal laivuose siūlomas vietas.
- 230 Konstatuotina, kad, grisdama šį kaltinimą, ieškovė nenurodo nei kaip skundžiamu sprendimu nustatyti rotacijų ribojimai galėtų būti akivaizdžiai neadekvatūs mažinant nederamus konkurencijos iškraipymus dėl pagalbos suteikimo, nei kaip giriamas metodas leistų nustatyti skirtingų ir leidžiančių labiau sumažinti tokius iškraipymus rotacijų ribojimus.
- 231 Šiuo klausimu pabrėžtina, kad, kaip tvirtina ieškovė, rotacijų ribojimas nebūtinai visais atvejais prilygsta vietų skaičiaus ribojimui, nes SNCM laivai nėra vienodo pajėgumo, ir kad teoriškai jų priskyrimas kuriam nors maršrutui gali būti keičiamas, kadangi 2002 m. susitarimas numato visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų vykdymui tik „principinį“ kiekvieno laivo priskyrimą atitinkamam jūrų keliui. Šiuo klausimu į per posėdį SNCM pateiktą paaiškinimą, kad 2002 m. susitarimas jį pasirašiusių šalių yra aiškinamas kaip draudžiantis keisti laivų priskyrimą, negali būti atsižvelgta, nes tiesiogiai prieštarauja šiam susitarimui. Taip pat nurodytina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 29 punkto c papunktyje Komisija pati pabrėžė, kad greitaeigiai laivai (toliau – NGV) *Liamone* ir *Asco* plaukiojo „iš esmės“ iš Nicos.

- 232 Vis dėlto pripažintina, kad rotacijų skaičiaus ribojimas skirtas sumažinti pajėgumams. Šiuo klausimu nurodytina, kad ieškovė neginčija Komisijos skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 104 punkte pateikto tvirtinimo, jog restruktūrizavimo plane numatytas rotacijų skaičiaus ribojimas, skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 5 straipsnyje numatytos sąlygos objektas, sąlygoja siūlomų vietų skaičiaus sumažėjimą 28 % visuose maršrutuose. Taip pat ieškovė neginčijo skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 316 punkto tvirtinimo, kad „Gêne ir Tulono įlankose SNCM mažina konkurentų naudai savo pajėgumus daugiau nei vienu milijonu vietų per metus, palyginti su 2001 m., tai yra daugiau nei (dvigubai), nors šių maršrutų rinka labiausiai auga“.
- 233 Be to, pabrėžtina, kad skundžiamame sprendime numatytas pajėgumų sumažinimas buvo įgyvendintas ne tik sąlyga, susijusia su rotacijomis, tačiau, kaip matyti iš minėtos sprendimo konstatuojamosios dalies 315–317 ir 333–358 punktų bei rezoliucinės dalies 2 ir 3 straipsnių, ir kitomis sąlygomis, kurios numato *Corsica Marittima* uždarymą, beveik visišką veiklos nutraukimą iš Tulono, keturių laivų perdavimą, nestrateginių investicijų atsisakymą, laivyno apribojimą vienuolika laivų, kurie liks perdavus keturis laivus, ir draudimą iš principo atnaujinti šiuos laivus.
- 234 Todėl ieškovės kaltinimai šiuo klausimu atmestini.
- 235 Antra, dėl tariamo tam tikrų konkurencijos iškreipymų tyrimo nebuvimo ieškovė kaltina Komisiją nepatikrinus valstybės pagalbos aspektų, atsirandančių dėl nukrypstančio fiskalinio nusidėvėjimo, kuris leidžia SNCM pasinaudoti pirmalaikiu *Liamone* nuvertėjimu.

236 Pirmiausia konstatuotina, kad, priešingai nei tvirtina ieškovė, pirmalaikis *Liamone* nuvertėjimas nėra susijęs su išimtinio fiskaliniu nusidėvėjimu. Kaip jau buvo minėta, pirmalaikis turto nusidėvėjimas susijęs su apskaitos taisyklių taikymu, pagal kurias, remdamasi atsargumo principu, įmonė turi pataisyti savo finansinę atskaitomybę, nurodydama išskirtinį nuvertėjimą, kai konstatuoja, kad jos atitinkamo turto reali ar rinkos vertė mažesnė už apskaitinę vertę. Šioje byloje, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 144 punkto, SNCM atliko tokį išskirtinį *Liamone* laivo nuvertinimą 2001 m. iki 14,8 milijono eurų.

237 Šis išskirtinis nuvertinimas neturi jokio ryšio su išimtinio fiskaliniu nusidėvėjimu. Skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 294 punkto 106 išnašoje Komisija tai paaiškina taip: „išimtinis nusidėvėjimas skiriasi nuo tiesinio nuvertėjimo, mažinančio turtą finansinėje atskaitomybėje ir nuo mažėjančios vertės, leidžiamos mokesčių įstatyme. Nors mažėjanti vertė nėra apskaitomas nusidėvėjimas, skirtumas tarp jos ir linijinio nusidėvėjimo įrašomas į pasyvų eilutę (išimtinis nusidėvėjimas) ir yra tradiciškai įtraukiamas Prancūzijos apskaitoje į nuosavą kapitalą. Bendras nusidėvėjimas laikotarpio pabaigoje lieka toks pats, ir ši sistema leidžia tik iš anksto jį nustatyti ir sumažinti mokesčių pirmaisiais metais“. Šioje byloje iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 294 punkto matyti, kad skyriuje „atidėjimai“ SNCM įrašė išimtinis nusidėvėjimus už 60 milijonų eurų, o jie nebūtinai susiję su *Liamone*.

238 Šis ieškovės kaltinimas remiasi klaidinga prielaida ir todėl atmestinas.

239 Be to, konstatuotina, kad, kaip tvirtina Komisija ir neneigia ieškovė, išskirtinio nusidėvėjimo mechanizmas, numatytas nacionaliniame apskaitos įstatyme, negali būti laikomas valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, nes juo gali naudotis visos įmonės.

- 240 Dėl tvirtinimo, pirma kartą išdėstyto dublike, kad minėtas nuvertėjimas galėjo leisti SNCM pagalba paslėpti galimus nuostolius ir išvengti galimos rizikos, konstatuotina, jog ieškovė neginčijo SNCM 2001 m. jau patikrintų sąskaitų, kuriose buvo paminėtas šis nuvertėjimas ir Pirmosios instancijos teismas, nesant jokių įrodymų šiuo klausimu, neturi paneigti šių sąskaitų. Komisija šioje byloje galėjo teisėtai, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, nuspręsti, ar šis nuvertėjimas buvo SNCM sąnaudos, kurias nagrinėjama pagalba įgyvendinti galėtų kompensuoti.
- 241 Galiausiai, bet kuriuo atveju, nors šis kaltinimas turi būti suprantamas kaip siekiantis ginčyti SNCM panaudotą išimtinį fiskalinį nusidėvėjimą, konstatuotina, kad sistema, numatyta nacionaliniame apskaitos įstatyme, gali pasinaudoti visos įmonės, ir todėl ji savaime negali būti valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.
- 242 Remiantis šiais motyvais, visi ieškovės kaltinimai ir argumentai dėl nederamų konkurencijos iškraipymų vengimo yra atmestini.

— Dėl pagalbos ribojimo būtinu minimumu

- 243 Ieškovė tvirtina, kad pagalba, kuriai buvo pritarta, nebuvo ribojama būtinu griežtu minimumu, kuris leistų restruktūrizuoti SNCM, atsižvelgiant į įmonės išteklius. Šiuo klausimu ji ginčija kompensacijos už visuomenės aptarnavimą dydį, socialinio plano sąnaudas, *Liamone* nuvertėjimo sumą ir laivų bei nekilnojamo turto perdavimo, numatyto restruktūrizavimo plane, grynąsias pajamas.

- 244 Pirmiausia primintina, kad restruktūrizavimo pagalba, apie kurią pranešė Prancūzijos valdžios institucijos, yra 76 milijonai eurų. Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 326 punkto, ši restruktūrizavimo pagalba sudaryta iš finansinės ir operacinės dalių. Finansinė dalis yra kompensacija už įvykusį visuomenės aptarnavimą. Skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 256–258 punktuose Komisija nurodė, kad ši finansinė dalis atitinka SNCM patirtus nuostolius dėl visuomenės aptarnavimo įsipareigojimų vykdymo iki 2001 m. Pagal skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punktą operacinė dalis atitinka įvairias veiklos, numatytos restruktūrizavimo plane, sąnaudas.
- 245 Skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 256–258 punktuose Komisija apskaičiavo, kad kompensacija už visuomenės aptarnavimą, kaip ji priminė konstatuojamosios dalies 327 punkte, buvo 53,48 milijono eurų. Skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punkte Komisija nurodė, kad restruktūrizavimo sąnaudos buvo 46 milijonai eurų. Pagal minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punkto 120 išnašą ši suma apima operacines restruktūrizavimo priemones (31,2 milijono eurų) ir *Liamone* nuvertėjimą (14,8 milijono eurų). Nors SNCM turėjo gauti 21 milijoną eurų iš turto perdavimo, numatyto restruktūrizavimo plane (skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 97–99 ir 319 punktai), Komisija skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punkte nusprendė, kad 76 milijonų eurų suma pakankama SNCM per trumpą laikotarpį atkurti gyvybingumą, nes Komisija manė, jog įmonė negali rasti kitų išteklių finansuoti restruktūrizavimui.
- 246 Vis dėlto, norėdama atsižvelgti į galimo nestrateginių investicijų perdavimo, nurodyto skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 straipsnyje, sumą, kuri papildytų restruktūrizavimo plane numatytus perdavimus, Komisija, aiškindama skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 329, 357 ir 358 punktuose, nagrinėjamos restruktūrizavimo pagalbos minėto sprendimo rezoliucinės dalies 6 straipsnio prasme patvirtino tik pirmąją 66 milijonų eurų dalį, pasilikdama teisę iš

naudo patvirtinti antrąją 10 milijonų eurų dalį, ir ši antroji dalis negalėtų būti suteikta SNCM. Tačiau jei už šiuos perleidimus bus gauta mažesnė nei 10 milijonų eurų suma, Komisijai pritarus, likutis bus pervestas atėmus už perdavimus gautą sumą.

- 247 Šiais kaltinimais dėl pagalbos minimumo ieškovė siekia paneigti tiek kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumos (finansinė dalis), tiek restruktūrizavimo sąnaudų (operacinė dalis) apskaičiavimą.
- 248 Pirmiausia dėl kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumos primintina, kad ieškovės kaltinimai dėl skundžiamo sprendimo pagrįstumo jau buvo atmesti šio sprendimo 149–161 punktuose. Iš papildomo pateikto kaltinimo, kad SNCM suskaičiavo per didelius 22,2 milijono eurų nusidėvėjimus, atitinkančius jos laivyno nuslėptą pridėtinę vertę, negalima daryti išvados, kad leidžiama turto nusidėvėjimo dalis kyla iš paprasto, ieškovės neginčytų apskaitos taisyklių taikymo. Bet kuriuo atveju, jei SNCM sąskaitos, kuriose užfiksuoti šie nusidėvėjimai, buvo patvirtintos ir niekas to neginčijo, Pirmosios instancijos teismas neturi pagrindo jomis abejoti. Be to, šio sprendimo 193 punkte jau buvo nuspręsta, kad Komisija teisėtai galėjo konstatuoti, jog dėl SNCM įsiskolinimų ir mažo grynujų pinigų srauto joks bankas, veikiantis kaip privatus kreditorius, rinkos sąlygomis negalėjo pasiūlyti „papildomos“ jau suteiktos SNCM paskolos.
- 249 Antra, dėl restruktūrizavimo sąnaudų dydžio – ieškovė restruktūrizavimo operacines priemones, remdamasi socialinio plano sąnaudomis, įvertina ne 31,2 milijono eurų, o 17,091 milijono eurų, arba, remdamasi SNCM 2002 m. suteikta dotacijų suma — 16,86 milijono eurų.

- 250 Dėl 17,091 milijono eurų sumos konstatuotina, kad ši suma, kaip aiškiai matyti iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 257 punkto 11 lentelės, susijusi tik su socialinio plano sąnaudomis dėl jūrų kelių į Korsiką. Tačiau nagrinėjamas restruktūrizavimas susijęs ne tik su SNCM plukdymu į Korsiką, bet ir su kita kompanijos veikla, ypač Šiaurės Afrikoje. Dėl 16,86 milijono eurų sumos Komisija ir SNCM paaiškino, neneigiant ieškovei, kad išlaidos, susijusios su restruktūrizavimu, negalėjo būti numatomos iš anksto, nes jos skirtos investavimui.
- 251 Ieškovė taip pat prieštarauja Komisijai, kad ši nepatikrino realių socialinio plano sąnaudų, tačiau nepateikia jokių įrodymų, galinčių paneigti skundžiamame sprendime nurodytą 31,2 milijono eurų sumą, taigi manytina, kad ši suma atitinka sąnaudas restruktūrizavimo operacinėms priemonėms.
- 252 Antra, dėl *Liamone* nuvertėjimo ieškovė mano, kad šis nuvertėjimas nepateisinamas.
- 253 Kadangi šiuo klausimu ieškovė nurodo jau nagrinėtus argumentus, jie atmetini, remiantis motyvais, išdėstytais šio sprendimo 150 ir 151 punktuose.
- 254 Dėl pastabose dėl įstojimo į bylą nurodytos aplinkybės, kad SNCM neturėjo pareigos pirkti didelių gabaritų NGV, be to, 1998 m. pati nerimavo, ar tokie NGV būtini, primintina, kad ieškovės pareikšti kaltinimai, ginčijant pernelyg didelio investavimo nebuvimą, jau buvo atmeti šio sprendimo 170–175 punktuose. Bet kokiu atveju, 1998 m. SNCM kilusios abejonės dėl naujų NGV rentabilumo, kaip ji nurodė, kad

šių laivų naudojimas visuomenės aptarnavimo įsipareigojimams vykdyti priklauso nuo jų eksperimentinio naudojimo pozityvumo, negali paneigti NGV pirkimo 2000 m. racionalumo. Ta pati išvada darytina ir iš ieškovės nurodytų SNCM prezidento pastabų, pateiktų 2004 m. lapkričio 4 d. spaudos straipsnyje. Be to, kad tokio straipsnio reikšmė negali būti didelė, konstatuotina, kad, nors šiame straipsnyje SNCM prezidentas, kaip nurodo ieškovė, abejoja dėl *Liamone* užsakymo tinkamumo, taip pat priduria, jog ieškovė nenurodė, kad „anksčiau kompanijos klientai reikalavo aukštos klasės vietų“, o „dabar <...> keleiviai teikia pirmumą įkainiams“, patikslindamas, jog laivo *Liamone* „paleidimas (buvo) vienbalsiai sveikinamas“.

255 Trečia, dėl už restruktūrizavimo plane numatytus perdavimus gautų pinigų ieškovė prieštarauja Komisijai, kad ši, nustatydamą minimalią pagalbą, neatsižvelgė į už nekilnojamo turto perdavimą, numatytą restruktūrizavimo plane ir įvykdytą 2003 m., gautus pinigus.

256 Šiuo klausimu primintina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punkte Komisija, pabrėžusi, kad išlaidoms, susijusioms su operacinėmis restruktūrizavimo priemonėmis, ji nustatė 46 milijonus eurų, , nurodė, kad SNCM „turėjo gauti 21 milijoną eurų, įvykdžiusi restruktūrizavimo plane numatytus perdavimus“. Tokiomis aplinkybėmis ir atsižvelgdama į tai, kad kompensacija už visuomenės aptarnavimą 1991–2001 m. buvo 53,48 milijonai eurų, Komisija minėtame konstatuojamosios dalies punkte nusprendė, „kad 76 milijonų eurų suma (buvo) visiškai pateisinama ir įmonė per trumpą laiką galėjo atkurti gyvybingumą“.

- 257 Iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punkto 121 išnašos, kuri daro nuorodą į minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 97–101 punktus, akivaizdu, kad 21 milijono eurų suma, nurodyta skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punkte, yra pinigai, gauti už perdavimus, nurodytus minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 99 punkte.
- 258 Pabrėžtina, kad šioje skundžiamo sprendimo vietoje, pirma, priminusi konstatuojamosios dalies 97 punkte, kad SNCM restruktūrizavimo plane 2002 m. numatė parduoti keturis savo laivus, t. y. laivus *Napoléon*, *Liberté*, *Monte Rotondo* ir *NGV Asco*, patikslinta, jog visi buvo parduoti, išskyrus *NGV Asco*, ir, antra, konstatuojamosios dalies 98 punkte, kad prie šių perdavimų priskirtinas ir vykstantis *Southern Trader* perdavimas, Komisija nurodė, kad „iš šių perdavimų buvo tikimasi 40 milijonų eurų, tai yra 21 milijonas eurų kapitalo, kuriuo galima iš karto naudotis (grynųjų pinigų), atsižvelgiant į likusius atskaitymus“.
- 259 Konstatuotina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 101 punkte Komisija priduria:

„Paraleliai (SNCM) restruktūrizavimo plane numatė perduoti dukterinių įmonių nekilnojamąjį turtą (Marselio biurus). Jie perduoti 2003 m. už 12 milijonų eurų su 5,1 milijono eurų apskaitinio pelno.“

- 260 Iš skundžiamo sprendimo taip pat matyti, kad Komisija nustatė, jog pagal restruktūrizavimo planą SNCM, pirma, iš laivų perdavimo numatė gauti 21 milijoną eurų, ir antra, perdavusi nekilnojamąjį turtą, gavo 12 milijonų eurų pelno.

- 261 Tačiau skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punkte Komisija, nustatydamą minimalią sumą, nurodė, kad SNCM turėjo gauti tik 21 milijoną eurų už perdavimus, neatsižvelgdama į minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 101 punkte nurodytą 12 milijonų grynujų pajamų sumą už perduotą nekilnojamąjį turtą.
- 262 Siekdama paaiškinti skundžiamo sprendimo teiginius, Komisija atsiliepiame į ieškinį pirmiausia nurodė, kad pajamos iš perduoto nekilnojamojo turto iš esmės tyrimo nekeičia, nes 5,1 milijono eurų pelnas neturi didelės reikšmės finansinės skolos sumažėjimui, nes buvo siekiama vengti grynujų pinigų pertekliaus rizikos. Tiek Prancūzijos Respublika, tiek SNCM bei įstojusios į bylą šalys taip pat rėmė šį tvirtinimą savo pareiškimuose.
- 263 Savo triptike Komisija, kaip ir SNCM, tvirtino negalėjusi susumuoti, kiek SNCM galėjo turėti grynujų pinigų, nes, priimant skundžiamą sprendimą, turėjo nevienodus skaičius ir negavo jų patikslinimo. Šiuo klausimu Komisija nurodė, kad skundžiamame sprendime reikalaujami perdavimai apėmė ir numatytus restruktūrizavimo plane, dar neįvykdytus iki sprendimo priėmimo dienos, kad tam tikros numatytos sumos už perdavimus turėjo būti peržiūrėtos atsižvelgus į SNCM po skundžiamo sprendimo priėmimo iškilusius sunkumus surasti perėmėjus ir kad Prancūzijos valdžios institucijų pateikti skaičiai daugiausia buvo preliminarūs. Dėl šių priežasčių Komisija paaiškino įvertinusi grynujų pinigų „kritinį dydį“, kuris galėjo tinkamai mobilizuoti SNCM, maksimaliai internalizuojant restruktūrizavimo plano sąnaudas iki ir po skundžiamo sprendimo.
- 264 Nė vienas iš šių paaiškinimų negali pateisinti neatsižvelgimo į nekilnojamo turto perdavimo pelną.

265 Dėl pirmo paaiškinimo primintina, kad pagal gairių 40 punktą pagalbos suma turi būti apribota iki „visiško minimumo, kurio reikia imtis restruktūrizavimo, atsižvelgiant į įmonės finansinius išteklius“.

266 Iš to darytina išvada, kad šioje byloje SNCM, restruktūrizavimo plane įsipareigojusi perduoti laivus ir nebūtiną nekilnojamąjį turtą, turi, kaip tai pripažino Komisija atsakyme į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, už perdavimus gautą sumą skirti restruktūrizavimo plano finansavimui. Priešingai nei tvirtina SNCM, ši pareiga neįpareigoja pagalbos gavėjo naudoti visų savo resursų, gautų iš tolimesnei įmonės veiklai ją restruktūrizuojant nebūtino turto. Toks pagalbos gavėjo savų išteklių panaudojimas restruktūrizavimo planui reikalaujamas siekiant užtikrinti, kad pagalba pagal gairių 40 punktą būtų apribota iki visiško minimumo, kurio reikia, kad būtų galima imtis restruktūrizavimo, atsižvelgiant į įmonės, jos akcininkų ar verslo grupės, kuriai ji priklauso, finansinius išteklius.

267 Be to, skundžiamame sprendime taip tvirtina ir Komisija, nes, pirma, iš minėtos sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punkto matyti, kad, nustatydamą būtiną pagalbos minimumą, Komisija iš bendrų restruktūrizavimo operacinių priemonių sąnaudų atėmė 21 milijoną eurų, nurodytų kaip gautų už perdavimus, patikslindama, jog SNCM restruktūrizacijai negalėjo rasti kitų savų išteklių. Antra, Komisija taip pat atsižvelgė į pareigą apriboti pagalbą iki visiško minimumo, nustatydamą šioje byloje laike išdėstyto mokėjimo mechanizmą ir parinkdama kompensavimo sistemą. Iš tikrųjų pagal skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 6 straipsnį Komisija patvirtino tik pirmąją 66 milijonų eurų pagalbos dalį, o likusių 10 milijonų eurų pervedimas priklausė nuo nestrateginių investicijų perdavimo, Komisijos nustatyto minėto sprendimo rezoliucinės dalies 3 straipsnyje, rezultatų. Konstatuotina, kad ši

pagalbos patvirtinimo dalimis sistema reiškia, jog Komisija būtų atsižvelgusi į grynųjų pajamų sumas, gautas už perduotą nebūtiną turtą, nes, kaip ji nurodė skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 341 punkte, už perdavimus gautos grynosios pajamos turi „tiek pat“ sumažinti pagalbos poreikius, užtikrinamos, kad pagalba būtų apribota iki minimumo, laikantis gairių 40 punkte nustatytos pareigos.

268 Iš to matyti, kad, norėdama nustatyti SNCM suteiktinos pagalbos minimalią sumą, Komisija privalėjo atsižvelgti į už visus perleidimus, atliktus vykdant restruktūrizavimo planą, gautas grynąsias pajamas.

269 Šiuo klausimu nurodyta aplinkybė, kad skundžiamame sprendime patvirtinta pagalbos suma neleidžia SNCM naudotis grynųjų pinigų pertekliumi, yra nereikalinga.

270 Taigi, remiantis gairių 40 punktu, Komisija turėjo patikrinti, kaip tai padarė skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 330 punkte, kad nagrinėjama pagalba nebuvo suteikta tokia forma ar tokio dydžio, jog leistų SNCM naudotis grynųjų pinigų pertekliumi ir skirti jį agresyviai, rinką iškreipiančiai veiklai. Vis dėlto aplinkybė, kad skundžiamame sprendime patvirtintos pagalbos suma leido išvengti tokios rizikos, negali pateisinti Komisijos neatsižvelgimo į už nekilnojamojo turto perdavimus gautas grynąsias pajamas, nes, atsižvelgus į šią sumą, pagalba galėjo būti pripažinta suderinama su bendrąja rinka mažesne suma arba, tam tikrais atvejais, pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka, dėl ko būtų išvengta bet kokio konkurencijos iškraipymo rizikos.

271 Todėl Komisijos paaiškinimas, kad grynosios pajamos, gautos už nekilnojamojo turto perdavimus, neturi didelės reikšmės SNCM finansinei situacijai, yra atmetinas.

- 272 Dėl antro paaiškinimo primintina, kad Pirmosios instancijos teismas jau yra nusprendęs dėl restruktūrizavimo pagalbos (138 punkte minėto sprendimo *Kneissl Dachstein prieš Komisiją* 84 punktas), kad Komisija neturi vertinti visų priemonių, kurių imasi nagrinėjama įmonė, sąnaudų. Iš tikrųjų atskirų išlaidų straipsnių tikslus vertinimas bet kokiame atveju yra abejotinas dėl numatomų priemonių orientavimo į ateitį, todėl Komisija, įgyvendindama plačius savo vertinimo įgaliojimus, gali atlikti bendrą vertinimą.
- 273 Pripažintina, kad šioje byloje atsižvelgdama į sunkumus tiksliai įvertinti už laivų ir nekilnojamojo turto perdavimus, numatytus restruktūrizavimo plane, gautas grynąsias pajamas, Komisija, iš principo įgyvendindama plačius savo vertinimo įgaliojimus, turėjo teisę apytiksliai įvertinti minėtas sumas.
- 274 Vis dėlto šiuo atveju pirmiausia dėl laivų perdavimo konstatuotina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 97 ir 98 punktuose Komisija nurodė, kad trys iš keturių laivų, kurių perdavimas buvo numatytas restruktūrizavimo plane, t. y. *Napoléon*, *Liberté* bei *Monte Rotondo* jau perduoti ir tik *NGV Asco* dar nerastas pirkėjas, ir kad jau vyksta *Southern Trader* perdavimas. Taip pat minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 99 punkte Komisija nurodė, kad iš šių perdavimų „laukiamos“ grynosios pajamos, atsižvelgiant į likusius įsipareigojimus, yra 21 milijonas eurų; tame pačiame konstatuojamosios dalies punkte Komisija nustato, kad „laivai *Monte Rotondo* ir *Napoléon* buvo perduoti 2002 m.“, o „laivai *Liberté* ir *Southern Trader* jau perduoti ar bus perduoti 2003 m.“, nes dėl paskutinio laivo jau sudaryta preliminarinė pirkimo–pardavimo sutartis. Be to, tame pačiame skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 99 punkte Komisija nustato, kad „už keturis laivus gautos grynosios pajamos buvo 1,2 milijono eurų didesnės nei prognozuota“.
- 275 Todėl konstatuotina, kad iš šių skundžiamo sprendimo nuostatų matyti, jog ji priimant Komisija žinojo realią už perduotus laivus gautą grynąjų pajamų sumą, nes perdavus keturis laivus, ji konstatuoja didesnę pelną nei buvo numatytas. Šiuo

klausimu dėl laivų *Napoléon* ir *Monte Rotondo*, nes jie buvo perduoti 2002 m., manytina, kad, atsižvelgiant į laiką tarp perdavimų ir sprendimo priėmimo, Komisija tikrai turėjo visus duomenis, leidžiančius nustatyti tikslią už perdavimus gautą grynąjų pajamų sumą. Dėl laivo *Liberté*, perduoto 2003 m. dar prieš priimant skundžiamą sprendimą, taip pat konstatuotina, kad, nepaisant būtinybės tam tikrais atvejais padaryti nežymius pataisymus, atsižvelgiant į vėlesnes išlaidas, turinčias įtakos pardavimui, Komisija taip pat turėjo turėti pagrindinius duomenis, leidžiančius apskaičiuoti perdavimo grynąsias pajamas.

276 Be to, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, Komisija patvirtino, kad pelno, gauto už laivus *Napoléon*, *Monte Rotondo* ir *Liberté*, nustatymas galėjo būti atliktas jos tarnybų, remiantis Prancūzijos valdžios institucijų 2003 m. gegužės 14 d. pateikta informacija, t. y. apie du mėnesius iki skundžiamo sprendimo priėmimo.

277 Tačiau dėl penktojo laivo, t. y. *Southern Trader*, Komisija turėjo tik perdavimo įvertinimą. Vis dėlto dėl šio laivo iš skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 straipsnio matyti, kad į jo perdavimą turi būti atsižvelgta tik, kaip teisingai nurodo SNCM, pervedant antrąją pagalbos dalį, nes minėtas laivas buvo išnuomotas vienai iš SNCM dukterinių įmonių – *Société méditerranéenne d'investissements et de participations* (toliau – SMIP), Komisijos laikoma nestrategine investicija. Skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 straipsnio antroji pastraipa taip pat numato, kad vietoj pastarosios investicijos perleidimo SNCM gali perduoti vienintelį šios bendrovės turtą, *Southern Trader*, ir uždaryti ši dukterinę įmonę. Atsakydama į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, Komisija patvirtino, kad gryniosios pajamos, gautos už *Southern Trader* perdavimą, nebuvo įskaičiuotos į 21 milijono eurų sumą, nurodytą skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 99 punkte.

- 278 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad, priimdama sprendimą, Komisija turėjo žinoti realią už laivų, kurių pardavimas buvo numatytas restruktūrizavimo plane ir kurie buvo perduoti prieš priimant minėtą sprendimą, perdavimus gautą grynujų pajamų sumą.
- 279 Antra, dėl už nekilnojamojo turto perdavimą gautos grynujų pajamų sumos primintina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 101 punkte Komisija nurodė, jog „(nekilnojamas turtas) realiai buvo perduotas 2003 m. už 12 milijonų eurų su 5,1 milijono eurų apskaitinio pelno“. Iš minėto konstatuojamosios dalies punkto matyti, kad Komisija nurodo 12 milijonų eurų grynujų pajamų sumą, kuri pateikiama ne kaip apytikslis įvertinimas, o kaip tikslus už realiai įvykdytus perdavimus gautos grynujų pajamų sumos įvertinimas.
- 280 Be to, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą Komisija patvirtino, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 101 punkte nurodyta 12 milijonų eurų suma apskaičiuota remiantis Prancūzijos valdžios institucijų 2003 m. gegužės 14 d. pateikta informacija, t. y. apie du mėnesius iki skundžiamo sprendimo priėmimo.
- 281 Tokiomis aplinkybėmis, priešingai nei savo raštuose tvirtina Komisija, negali būti pripažinta, kad už nekilnojamojo turto perdavimus gauta grynujų pajamų suma nebuvo užtikrintai ir galutinai žinoma priimant skundžiamą sprendimą.
- 282 Taip pat iš skundžiamo sprendimo matyti, kad, jį priimdama, Komisija dėl laivų ir nekilnojamojo turto, kurių pardavimas buvo numatytas restruktūrizavimo plane ir kurie tada jau buvo perduoti, turėjo disponuoti informacija ne tik apie perdavimų, įrašytų į minėtą planą, grynujų pajamų sumos įvertinimą, bet ir apie realią už šiuos perdavimus gautą grynujų pajamų sumą.

283 Tokiomis aplinkybėmis ir atsižvelgdama į valstybės pagalbos, numatytos EB 87 straipsnio 1 dalyje, draudimo principą, Komisija, nustatydamą minimalią pagalbą, dėl šio turto negalėjo apsiriboti SNCM turimų grynujų pinigų „kritinio lygio“ įvertinimu.

284 Iš tikrųjų, kadangi Komisija dėl laivų perdavimo konstatavo kapitalo prieaugį, lygindama už perdavimus gautą grynujų pajamų sumą ir 21 milijono eurų sumą, nurodytą restruktūrizavimo plane, bei konstatavo, kad už nekilnojamojo turto perdavimą buvo gauta 12 milijonų eurų, ji negalėjo, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, nustatydamą minimalią pagalbą skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punkte, remtis tik 21 milijono eurų įvertinimu, numatytu restruktūrizavimo plane, už perduotus laivus.

285 Todėl Komisijos paaiškinimas dėl priimant skundžiamą sprendimą turimų duomenų netikslumo yra atmetinas.

286 Atsakydama į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, Komisija pagal naują, atsiliepime į ieškinį ir triplike nesantį paaiškinimą, remdamasi konfidencialiais šioje Pirmosios instancijos teismo byloje nepateiktais dokumentais, nurodė, kad 21 milijono eurų grynujų pajamų suma, gauta už perdavimus, nurodyta skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 99 punkte, iš tikrųjų apėmė ir keturių laivų, nurodytų minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 97 punkte, perdavimą ir nekilnojamojo turto perdavimą, numatytą restruktūrizavimo plane. Tokį patį paaiškinimą pateikė ir SNCM savo įstojimo į bylą atsiliepime.

287 Vis dėlto nesant būtinybės patikrinti šį paaiškinimą, kuris remiasi Komisijos nurodytais dokumentais, primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką

sprendimo motyvavimas turi būti išdėstytas šiame sprendime, o į vėliau Komisijos pateiktus paaiškinimus, išskyrus ypatingas aplinkybes, negali būti atsižvelgta (1992 m. liepos 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dansk Pelsdyravlerforening prieš Komisiją*, T-61/89, Rink. p. II-1931, 131 punktas, 1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Buchmann prieš Komisiją*, T-295/94, Rink. p. II-813, 171 punktas ir 1998 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *European Night Services ir kt. prieš Komisiją*, T-374/94, T-375/94, T-384/94 ir T-388/94, Rink. p. II-3141, 95 punktas). Todėl darytina išvada, kad sprendimo turi pakakti ir kad motyvavimas negali būti pateiktas vėliau rašytiniais ar žodiniais paaiškinimais, kai atitinkamas sprendimas jau nagrinėjamas Bendrijos teisme (1996 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Rendo ir kt. prieš Komisiją*, T-16/91, Rink. p. II-1827, 45 punktas).

288 Šioje byloje konstatuotina, kad Komisijos ir SNCM pateikto paaiškinimo, jog grynųjų pajamų suma, gauta už nekilnojamojo turto perdavimą įskaičiuota į 21 milijonų eurų grynąsias pajamas, nurodytas skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 99 punkte, nėra minėtame sprendime, ką Komisija pati pripažino per posėdį, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo pateiktą klausimą.

289 Bet kuriuo atveju konstatuotina, kad šį pavėluotą Komisijos paaiškinimą paneigia skundžiamas sprendimas. Iš tikrųjų, kadangi skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 97 ir 98 punktai mini tik numatomus SNCM laivų perdavimus, iki šios skundžiamo sprendimo stadijos visiškai nenurodant nekilnojamojo turto perdavimo, apie kurį pirmą kartą užsimenama skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 101 punkte, konstatuotina, kad minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 99 punkto nuoroda, jog už „šiuos“ perleidimus laukiama grynųjų pajamų suma yra 21 milijonas eurų, reiškia, kad omenyje turimi tik perdavimai, nurodyti ankstesniuose konstatuojamosios dalies punktuose, t. y. 97 ir 98. Taip pat skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 101 punkto nuoroda, kad SNCM numatė „paraleliai“ perduoti nekilnojamąjį turtą, kuris perduotas gavus 12 milijonų eurų grynųjų pajamų, patvirtina, kad grynosios pajamos už nekilnojamojo turto perdavimą Komisijos buvo laikomos kaip atskiros nuo laivų perdavimo grynųjų

pajamų ir kaip priedas prie pastarųjų. Taip pat pastebėtina, kad nei skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punktas, nei 341 punktas, kurie, be jokių patikslinimų nurodo 21 milijono eurų grynąjų pajamų už perdavimus sumą, neleidžia daryti išvados, jog šios grynosios pajamos be gautųjų už laivų perdavimą apima ir grynąsias pajamas, gautas už nekilnojamąjį turtą.

- 290 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad Komisijos ir SNCM paaiškinimas, jog 21 milijono eurų suma, į kurią skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punkte buvo atsižvelgta nustatant minimalią pagalbą, apima ir nekilnojamojo turto perdavimą, yra atmestinas.
- 291 Bet kuriuo atveju, net manant, kaip tvirtina Komisija ir SNCM, kad laukiamos 21 milijono eurų grynosios pajamos už perdavimą, nurodytos skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 99 punkte, apima ir grynąsias pajamas, gautas už nekilnojamojo turto perdavimą, vis dėlto Komisija, užtikrindama minimalią pagalbą, negalėjo apsiriboti atsižvelgdama tik į minėtame sprendime konstatuojamosios dalies 328 punkte nurodytas 21 milijono eurų perdavimo grynąsias pajamas.
- 292 Iš tikrųjų, nors negalima nepripažinti, kad grynosios pajamos už laivų ir nekilnojamojo turto perdavimą restruktūrizavimo plane buvo įvertintos 21 milijonu eurų, negalima pripažinti, priešingai nei per posėdį tvirtino Komisija, kad ji turėjusi teisę remtis prielaidomis, neatitinkančiomis realybės, norėdama nevēluoti priimti sprendimą. Kadangi, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 88 straipsnio 31 išnašos, grynąjų pajamų įvertinimas 21 milijonu eurų, esantis restruktūrizavimo plane, buvo atliktas 2001 m. gruodžio mėn., Komisija, atsižvelgdama į būtinybę patikrinti, remdamasi gairėmis ir griežtu pagalbos minimumu, privalėjo ištaisyti minėtą įvertinimą, kad būtų atsižvelgta į realią SNCM situaciją priimant minėtą sprendimą, t. y. po 19 mėnesių.

- 293 Todėl, jei SNCM teisingai tvirtina, kad turėjo sunkumų perduodama NGV *Asco*, Komisija, priimdama skundžiamą sprendimą, galėjo dėl šio laivo atsižvelgti į mažesnes grynąsias pajamas nei nurodytos restruktūrizavimo plane, atlikdama minėto įvertinimo negatyvų pataisymą, Komisija turėjo taip pat atlikti ir galimus pozityvius pataisymus, galinčius padidinti kitų laivų įvertinimą.
- 294 Šioje byloje iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 99 ir 101 punktų matyti, kad SNCM pirmiausia perdavė tris laivus, kurių pardavimas buvo numatytas restruktūrizavimo plane, bei *Southern Trader*; ir kad bendrosios grynosios pajamos už šiuos laivus buvo 1,2 milijono eurų didesnės už lauktas, ir, antra, perdavė nekilnojamąjį turtą, kurio pardavimas buvo numatytas restruktūrizavimo plane, gaudama 12 milijonų eurų gryųjų pajamų.
- 295 Konstatuotina, kad SNCM neginčija, jog gryųjų pajamų sumažinimas, atlikus negatyvią pataisą dėl laivo NGV *Asco*, negali visiškai kompensuoti neatsižvelgimo į šiuos duomenis.
- 296 Iš tikrųjų atsiliepime dėl įstojimo į bylą SNCM Pirmosios instancijos teismui dėl kiekvieno iš keturių laivų, kurių perdavimas buvo numatytas restruktūrizavimo plane, nurodė sumą, atitinkančią „realius SNCM turimus išteklius“. Kaip jau buvo konstatuota, dėl laivų *Napoléon* ir *Monte Rotondo*, kurių perdavimas įvyko 2002 m., atsižvelgiant į laiką tarp šių perdavimų ir sprendimo priėmimo, manytina, kad SNCM nurodyta suma atitinka tiksliai už šių laivų perdavimą gautą gryųjų pajamų sumą. Be to, dėl laivo *Liberté*, kuris buvo perduotas 2003 m. prieš priimant skundžiamą sprendimą, taip pat konstatuotina, jog, nepaisant būtinybės tam tikrais atvejais padaryti nežymių pataisymų, atsiliepime dėl įstojimo į bylą SNCM nurodyta

suma beveik atitinka gryųjų pajamų sumą, gautą už šio laivo perdavimą, nes didžioji dalis duomenų, leidžiančių apskaičiuoti šią sumą, buvo žinoma priimant skundžiamą sprendimą. Be to, per posėdį SNCM patvirtino, kad suma, nurodyta jos atsiliepime dėl įstojimo į bylą, yra tiksli.

297 Iš šių SNCM pateiktų duomenų matyti, kad, net atsižvelgus į neigiamas grynąsias pajamas už NGV *Asco* perdavimą, reali keturių laivų perdavimo gryųjų pajamų suma buvo 16,5 milijono eurų, o pridėjus 12 milijonų eurų grynąsias pajamas už nekilnojamojo turto perdavimą, nurodytas skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 101 punkte, bendrosios SNCM grynosios pajamos, priimant sprendimą, turėjo būti 28,5 milijono eurų vietoje 21 milijono eurų, į kuriuos skundžiamame sprendime atsižvelgė Komisija.

298 Šiuo klausimu SNCM tvirtinimai, siekiant įrodyti, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 101 punkte nurodyta suma yra už perdavimus gautos bendrosios pajamos, atmestini, nes tiesiogiai prieštarauja minėtam konstatuojamosios dalies punktui. Dėl tvirtinimo, kad minėtame konstatuojamosios dalies punkte nurodyta suma yra iš dalies susijusi su būtino įmonės veiklai turto pardavimu, pakanka konstatuoti, be to, kad šis tvirtinimas nėra kitaip pagrįstas, jog skundžiamame sprendime nėra jokios nuorodos, šiuo klausimu pateisinančios neatsižvelgimą į grynąsias pajamas, gautas perdavus nekilnojamąjį turtą, nurodytas skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 101 ar 328 punktuose. Bet kuriuo atveju pastebėtina, kad net atsižvelgiant į SNCM nurodytus skaičius dėl gryųjų pajamų, gautų perdavus nekilnojamąjį turtą, reali šios kompanijos disponuojamų išteklių suma, nurodyta jos atsiliepime dėl įstojimo į bylą, yra 24,9 milijono eurų.

299 Dėl to klausinėjama per posėdį Komisija galiausiai pripažino, kad bendra gryųjų pajamų, gautų perdavus laivus ir nekilnojamąjį turtą, suma, apie kurią ji žinojo, priimdama skundžiamą sprendimą, buvo didesnė nei 21 milijonas eurų.

300 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad skundžiamame sprendime yra akivaizdi vertinimo klaida, nes nustatant pagalbos minimumą atsižvelgiama tik į 21 milijono eurų gryųjų pajamų sumą, nors iš minėto sprendimo ir iš per procesą pateiktų paaiškinimų aiškiai matyti, jog Komisija, remdamasi priimant sprendimą turėtais duomenimis, galėjo konstatuoti, kad minėtos grynosios pajamos buvo didesnės nei 21 milijonas eurų.

301 Joks kitas Komisijos ir įstojusių į bylą šalių argumentas negali paneigti šios išvados.

302 Pirmiausia Komisijos triplike pateiktas tvirtinimas, kad, norint išnagrinėti būsimą pagal skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 6 straipsnį numatytą antrą 10 milijonų eurų pagalbos dalį, reikės atsižvelgti į laukiamas grynąsias pajamas, gautas perdavus nekilnojamąjį turtą ir laivus, kurių perdavimas numatytas restruktūrizavimo plane ir kurie dar nebuvo perduoti priimant skundžiamą sprendimą, yra atmestinas kaip neturintis pagrindo.

303 Nors skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 ir 6 straipsniai numato į antrą pagalbos SNCM dalį už nekilnojamąjį turtą perdavimą gautų gryųjų pajamų įskaičiavimą, iš minėtų straipsnių ir juos papildančių konstatuojamosios dalies 357 ir 358 punktų matyti, kad ši antroji pagalbos dalis skirta atsižvelgti tik į nestrateginių investicijų perdavimų, Komisijos nustatytų pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka sąlyga ir ribotai išvardytų skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 straipsnio pirmojoje pastraipoje dėl investicijų į bendroves *Amadeus France*, *Compagnie Corse Méditerranée*, *société civile immobilière Schuman*, *SMIP* ir *Someca*, grynąsias pajamas.

- 304 Kaip daug kartų patvirtino pati Komisija atsakymuose į raštu pateiktus klausimus ir per posėdį, nekilnojamasis turtas, nurodytas skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies minėtose nuostatose dėl antros pagalbos dalies pervedimo, neįeina į minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 101 punkte nurodyto nekilnojamojo turto, į kurį Komisija turėjo atsižvelgti minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 328 punkte nustatydamą pagalbos minimumą, perleidimo sritį. Dėl SMIP turimo laivo *Southern Trader* Komisija atsakymuose į raštu pateiktus klausimus paaiškino, kad jo perdavimo reikalavusi skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 straipsnyje, nes restruktūrizavimo plane buvo neaiškumų dėl šio laivo pardavimo, ir jis neturėjo būti laikomas turtu, įskaičiuojamu į 21 milijono eurų sumą, nurodytą restruktūrizavimo plane.
- 305 Iš to matyti, kad, priešingai nei tvirtina Komisija savo raštuose, į grynąsias pajamas, gautas pardavus nekilnojamąjį turtą, nurodytą skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 101 punkte, negalėjo būti atsižvelgta pervedant antrą pagalbos dalį.
- 306 Todėl galimybė Komisijai vėliau įvertinti, ar buvo įvykdytos antros pagalbos dalies pervedimo sąlygos, negali paneigti pateiktų išvadų dėl neatsižvelgimo į nebūtiną turto perdavimo grynąsias pajamas, nustatant pagalbos minimumą.
- 307 Remdamai tuo pačiu motyvu, Komisija negalėjo tvirtinti, kaip darė per posėdį, kad, patvirtindama pirmą 66 milijonų eurų pagalbos dalį, įsitikino minėtos pagalbos minimalumu, nes atsižvelgimas į didesnes nei 21 milijono eurų grynąsias pajamas, gautas perdavus nebūtiną turtą turėjo iš principo įpareigoti konstatuoti, jog pagalbos, apie kurią pranešė Prancūzijos valdžios institucijos, suma neatitinka reikalavimų, kad pagalba būtų apribota minimumu, ir todėl neatitinka sąlygų, dėl kurių ši pagalba būtų pripažinta suderinama su bendrąja rinka taikant EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

- 308 Antra, dėl aplinkybės, trumpai išdėstytos Komisijos, kad kompensacijos už visuomenės aptarnavimą suma buvo nepakankamai įvertinta iki 2001 m. pabaigos, konstatuotina, kad į šią aplinkybę Komisija atsižvelgė nustatydamą pagalbą minimumą, nes, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 326 ir 327 punktų, pagalbą dalis, apie kurią pranešė Prancūzijos valdžios institucijos kaip apie pagalbą restruktūrizavimui, leidžiančią „pateikti galutines pastabas apie finansinių kompensacijų neadekvatumo pasekmes taikant (1991 ir 1996 m. susitarimus), atsižvelgiant į eksploatavimo išlaidas ir į įsipareigojimus, konstatuotus per šį laikotarpį jūrų keliuose, kur vykdomi visuomenės aptarnavimo įsipareigojimai“, buvo patvirtinta 53,48 milijono eurų. Todėl į nurodytą aplinkybę negalėjo būti atsižvelgta, antrą kartą nustatant grynujų pajamų, gautų perleidus nebūtiną turtą, sumą, nes ši suma turėjo būti atimta apskaičiuojant minimalią pagalbą sumą.
- 309 Trečia, dėl SNCM nurodytos aplinkybės, kad restruktūrizavimo sąnaudos, nurodytos skundžiamame sprendime, t. y. 25 milijonų eurų (46 milijonai eurų – 21 milijonas eurų), ir kompensacijos už visuomenės aptarnavimą sumą, t. y. 53,48 milijono eurų, galėjo pateisinti restruktūrizavimo pagalbą iki 78,48 milijono eurų, suteikiant 2,48 milijonų eurų daugiau, konstatuotina, kad pagalba, apie kurią pranešė Prancūzijos valdžios institucijos, buvo ne 78,48 milijono eurų, o 76 milijonai eurų. Tačiau Pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl panaikinimo, neturi nuspręsti dėl kito pagalbą dydžio teisėtumo nei nagrinėjo Komisija, pakeisdamas vertinimą savu (1996 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *SNCF ir British Railways prieš Komisiją*, T-79/95 ir T-80/95, Rink. p. II-1491, 64 punktas). Be to, pastebėtina, kad SNCM nurodyta paklaida nedidelė, palyginti su jos naudai padaryta klaida nustatant grynujų pajamų, gautų perdavus nebūtiną turtą, sumą.
- 310 Ketvirta, dėl SNCM tvirtinimo, kad pagalbą suma siaurąja prasme yra tik 22,5 milijono eurų, t. y. skirtumas tarp Prancūzijos valstybės suteiktų finansinių subsidijų ir kompensacijos už visuomenės aptarnavimą, ir sudaro 48 % restruktūrizavimo sąnaudų (46 milijonai eurų), konstatuotina, kad jis remiasi klaidinga prielaida, pagal

kurią kompensacijos už visuomenės aptarnavimą suma nėra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Tačiau taip būtų tik tuo atveju, jei būtų įvykdytos sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (minėtas 105 punkte) išvardytos sąlygos dėl šios dalies finansinių subsidijų. Vis dėlto šiuo klausimu pabrėžtina, kad Pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl panaikinimo, neturi pakeisti Komisijos vertinimo savu (309 punkte minėto Sprendimo *SNCF ir British Railways prieš Komisiją* 64 punktas).

- 311 Šis tvirtinimas tinka šioje byloje, nes skundžiamame sprendime Komisija aiškiai nurodė, kaip ypač matyti iš minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 260 ir 326 punktų, kad, net jei finansinių kompensacijų suma galėtų būti pateisinama pagal EB 86 straipsnio 2 dalį, visa 76 milijonų eurų pagalba turėjo būti nagrinėjama kaip restruktūrizavimo pagalba, įskaičiuojant kompensacijos už visuomenės aptarnavimą dalį, nes apie nagrinėjamą pagalbą buvo pranešta kaip apie restruktūrizavimo pagalbą, ir kad gyvybingumo atkūrimas reikalavo, jog minėta pagalba taip pat padėtų sugrąžinti skolas, atsiradusias dėl visuomenės aptarnavimo.
- 312 Tokiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad bendra nagrinėjamos pagalbos suma, t. y. 76 milijonai eurų, yra apie 76 % restruktūrizavimo sąnaudų (99,48 milijono eurų), atsiradusių sudėjus kompensaciją už visuomenės aptarnavimą (53,48 milijono eurų) ir restruktūrizavimo sąnaudas (46 milijonai eurų). Be to, net atsižvelgiant tik į pirmą 66 milijonų eurų pagalbos dalį, konstatuotina, kad minėta dalis yra apie 66 % bendrų sąnaudų.
- 313 Bet kokių atveju, net manant, kad sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (minėtas 105 punkte) nurodytos sąlygos yra įvykdytos, tai, kad pagalba šiuo atveju atitinka mažiau nei 50 % restruktūrizavimo sąnaudų, negali paneigti teiginio, jog ši pagalba vis dėlto per didelė, neatsižvelgiant į grynąsias pajamas, gautas

įgyvendinus restruktūrizavimo planą. Iš tikrųjų, kaip jau buvo nurodyta, restruktūrizavimo pagalba pagal gairių 40 punktą turi apsiriboti „griežtu minimumu“, atsižvelgiant į įmonės finansinius išteklius, atsiradusius, be kita ko, pardavus tam tikrą turtą, kai jis nėra būtinas įmonės gyvybingumui.

- 314 Galiausiai, penkta, dėl Prancūzijos Respublikos pareiškimuose pateikto tvirtinimo, kad kiti Prancūzijos valdžios institucijų nurodyti vertinimo metodai leido pateisinti sumą, atitinkančią nagrinėjamą pagalbą, konstatuotina, kad skundžiamo sprendimo konstatuojamosios dalies 320–325 punktuose Komisija aiškiai atmetė šiuos metodus ir pasirinko pačios sukurtą alternatyvų metodą.
- 315 Todėl darytina išvada, kad ieškovės kaltinimas dėl Komisijos neatsižvelgimo į tam tikras grynąsias pajamas, gautas perdavus nebūtiną turtą, nustatant pagalbos minimumą yra pagrįstas, nes skundžiamame sprendime šiuo klausimu yra akivaizdi vertinimo klaida.

Išvada dėl antrojo ieškinio pagrindo

- 316 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad antrasis ieškinio pagrindas dėl EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto ir dėl gairių pažeidimo, nes skundžiamame sprendime yra fakto ir akivaizdžių vertinimo klaidų, yra atmestinas, išskyrus kaltinimą dėl klaidingo pagalbos minimumo vertinimo.

- 317 Kadangi pagalbos minimumas, kaip Komisija nurodė gairių 19 ir 20 punktuose, susijęs su EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta sąlyga, pagal kurią tam, kad pagalba būtų pripažinta suderinama su bendrąja rinka, negali pabloginti prekybos sąlygų tiek, kad prieštarautų visuomenės interesui, darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo teisėtumo trūkumas susijęs su viena iš EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatytų sąlygų, kad pagalba būtų pripažinta suderinama su bendrąja rinka.
- 318 Tokiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad šioje byloje nebuvo įvykdytos sąlygos, kad Komisija pripažintų pagalbą suderinama su bendrąja rinka. Todėl skundžiamo sprendimo teisėtumo trūkumas turėjo šioje byloje lemiamą reikšmę (2002 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Graphischer Maschinenbau prieš Komsiją*, T-126/99, Rink. p. II-2427, 49 punktas).
- 319 Kadangi pagalbos minimumo nustatymas yra esminis skundžiamo sprendimo objektas (62 punkte minėto Sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale prieš Komisiją* 420 punktas) ir Pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl panaikinimo, neturi pakeisti Komisijos vertinimo savu (309 punkte minėto Sprendimo *SNCF ir British Railways prieš Komisiją* 64 punktas), šis sprendimas yra naikintinas, nes nėra būtinybės nagrinėti ieškovės kaltinimų dėl skundžiamu sprendimu nustatytų sąlygų pagrįstumo.
- 320 Iš tikrųjų negali būti atmesta galimybė, kad Komisija, atsižvelgdama į, be kiota ko, sprendimą *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (minėtas 105 punkte), galėtų pateikti naują vertinimą dėl valstybės pagalbos nagrinėjamos priemonės arba bent dėl šios pagalbos dalies, atsižvelgiant į EB 87 straipsnio 1 dalį, ir kad ji tam tikrais atvejais pakeistų skundžiamu sprendimu nustatytas sąlygas, nes šios sąlygos

būtinai atsižvelgiant į priemonės, sudarančios valstybės pagalbą, dydį (žr. šiuo klausimu 309 punkte minėto Sprendimo *SNCF ir British Railways prieš Komisiją* 64 punktą).

321 Remiantis tuo, kas pasakyta, skundžiamas sprendimas yra panaikintinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

322 Pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo šią bylą, ji turi padengti savo ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

323 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį SNCM, įstojusi į bylą šalis, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

324 Pagal to paties reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Prancūzijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2003 m. liepos 9 d. Komisijos sprendimą 2004/166/EB dėl pagalbos restruktūrizavimui, kurią Prancūzija planuoja suteikti Korsikos ir Viduržemio jūros valstybinei jūrų bendrovei SNCM (*Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée*).**
- 2. Komisija padengia savo ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Prancūzijos Respublika ir SNCM padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Paskelbta 2005 m. birželio 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

H. Jung

M. Jaeger

Turinys

Teisės aktai	II - 2206
Faktinės bylos aplinkybės	II - 2208
1. Nagrinėjamos laivybos kompanijos	II - 2208
2. Visuomenės aptarnavimo paslaugos dėl jūrų kelių tarp žemyninės Prancūzijos ir Korsikos	II - 2209
Administracinė procedūra	II - 2211
1. Pagalba SNCM, kompensuojant už visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus pagal 1991 m. ir 1996 m. susitarimus	II - 2211
2. SNCM suteikta pagalba sanavimui ir restruktūrizavimui	II - 2212
Procesas ir šalių reikalavimai	II - 2220
Dėl teisės	II - 2222
1. Pirminės pastabos dėl 2004 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo įtakos šiam sprendimui	II - 2222
2. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo dėl EB 253 straipsnio pažeidimo, nes skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas	II - 2223
Preliminarios pastabos dėl ieškinio pagrindo svarbos	II - 2224
Dėl su skundžiamu sprendimu motyvavimu susijusių kaltinimų	II - 2227
Pirminės pastabos	II - 2227
Dėl nagrinėjamos priemonės pobūdžio ir dalies pagalbos kompensavimo, vykdančios visuomenės aptarnavimo paslaugas	II - 2229
Dėl abejonių, atsiradusių dėl sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą	II - 2236
	II - 2303

Dėl gyvybingumo atkūrimo vertinimo	II - 2241
Dėl restruktūrizavimo numatomų prielaidų realumo	II - 2244
Dėl nestrateginių valdymo teisių nustatymo	II - 2246
Išvada dėl pirmojo ieškinio pagrindo	II - 2248
3. Dėl antrojo ieškinio pagrindo dėl EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto, Reglamento Nr. 659/1999 ir gairių pažeidimo, nes skundžiamame sprendime yra fakto ir akivaizdžių vertinimo klaidų	II - 2248
Preliminarios pastabos dėl Pirmosios instancijos teismo vykdytos kontrolės ...	II - 2248
Dėl kaltinimų dėl skundžiamo sprendimo pagrįstumo	II - 2250
Dėl pagalbos dalies, skirtos kompensacijai už visuomenės aptarnavimą, vertinimo	II - 2251
Dėl priešasčių, dėl kurių SNCM pateko į sunkią padėtį, analizės	II - 2255
Dėl gairių laikymosi	II - 2259
— Dėl SNCM kaip sunkumus patiriančios įmonės apibrėžimo	II - 2260
— Dėl gyvybingumo atkūrimo	II - 2265
— Dėl nederamų konkurencijos iškreipimų vengimo	II - 2272
— Dėl pagalbos ribojimo būtinu minimumu	II - 2278
Išvada dėl antrojo ieškinio pagrindo	II - 2299
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 2301